

DUMNEZEU ÎȘI ȚINE CUVÂNTUL

Vă rog să vă așezați. Mă bucur pentru că în seara aceasta sunt aici, în slujba Împăratului. Cu ani în urmă, obișnuiam să cântăm un cântec care se numea: „Sunt bucuros în slujba Împăratului.” Îl știți? Nu-i așa că este frumos? Bucuros în slujba Împăratului. Oricine este în slujba acestui Împărat, trebuie să fie bucuros, nu-i așa?

Pentru mine este o mare plăcere să fiu în tabernacolul acesta micuț de aici, în „Tabernacolul poporului.” Îmi place numele acesta deoarece arată că este pentru toți oamenii. Așa este. Oricine este binevenit. Îmi plac aceste denumiri: „Tabernacolul poporului”, „Biserica ușilor deschise” sau „Casa de rugăciune”. Mai bine spui așa decât să zici: prezbiterian, baptist, catolic sau altceva de felul acesta.

Nu vreau să spun că aceste biserici nu sunt în ordine. Acestea sunt titluri. Ceea ce vreau să spun este că eu cred că acesta este un tabernacol al oamenilor, și la fel „Biserica ușilor deschise”, sau „Casa de rugăciune”. Biblia spune: *„Este scris: „Casa Mea se va chema o casă de rugăciune.”* (Matei 21.13). Desigur, dacă are o altă denumire, aceasta nu o face nici mai bună, nici mai rea, pentru că acestea sunt doar niște denumiri.

Cineva m-a întrebat: „Ce părere ai despre diferențele denominaționale? Ce crezi că au oamenii de aici și ce au oamenii de dincolo?” Acest bărbat este decan la Colegiul Luteran. El mi-a scris o scrisoare, iar dacă este vorba de scărămăneală, am căpătat una zdravă de la el. Printre altele, mi-a spus: „Aseară am condus cincisprezece mile pe un viscol orbitor, gândindu-mă că voi auzi vorbind un slujitor al Domnului, dar n-am găsit decât un ghicitor lustruit.” Mi-a scris o scrisoare de douăzeci și două de pagini și mi-a spus tot ce avea de spus.

Printre altele a mai zis: „Însăși ideea că vezi un om care stă în fața poporului și face acele afirmații...” În timp ce citeam cele scrise de el, mă gândeam: „Oare ce am spus?” și m-am hotărât să ascult înregistrarea.

Acum auziți de ce mă acuza: spunea că am afirmat că diavolul nu poate vindeca.

„Vreau să înțelegi un lucru”, spunea el, „fără să mă laud, am predicat Evanghelia cincizeci de ani, încă înainte să te naști tu, fiule.”

„Aceasta este bine, este în ordine,” m-am gândit eu.

„Dă-mi voie să-ți spun”, zicea el în continuare, „că diavolul poate vindeca. Eu locuiesc într-un oraș unde este o femeie care are un duh binecunoscut.”

Știți voi, este vorba de un duh drăcesc. Și spunea: „Oamenii vin la ea pentru vindecare. Femeia își smulge câteva fire de păr din cap și picură câteva picături de sânge din venele ei peste acele fire de păr, apoi se duce la râul din spatele casei ei și le aruncă peste umăr. După ce face aceasta, se îndepărtează de locul acela, iar dacă este constrânsă și trebuie să privească în urmă, boala rămâne peste persoana aceea, dacă nu se uită înapoi, persoana se face bine. Cam douăzeci la sută din cei ce vin la ea se vindecă, iar tu spui în gura mare, în fața atâtor oameni, că diavolul nu vindecă!”

Când am citit acele rânduri, mi-am zis:

„Fiecare are dreptul să aibă părerea lui”, și mi-am zis că-i voi răspunde la cele scrise. Astfel, m-am așezat la masă și i-am scris:

„Dragul meu frate, m-am bucurat să primesc scrisoarea ta. Întotdeauna mă bucur pentru critica prietenoasă pe care o primesc, pentru că mă ajută.”

Să știi că ajută dacă o luați așa. Dacă cineva te critică, s-ar putea să ai câteva pete care trebuie curățate.

Și am continuat: „...Mă gândesc că trebuie să crezi ceva despre mine, pentru că altfel nu mi-ai fi scris. De asemenea, vreau să știi că admir cei cincizeci de ani de serviciu în slujba Domnului meu și că am un respect deosebit pentru aceasta. Și încă ceva: Trebuie că-L iubești pe Domnul și să te gândești la El, pentru că altfel n-ai fi vorbit despre mulțimea care ascultă învățătura mea și n-ai fi încercat să mă corectezi. Cred că ai făcut aceasta pentru că-L iubești pe Domnul și nu vrei ca lucrarea Lui să meargă greșit. Aceasta înseamnă că mă iubești.”

Apoi i-am spus: „...Vreau să știi că te-am iertat pentru că m-ai numit ghicitor, adică un diavol. Cred că îți amintești că Domnul Isus a făcut același lucru și le-a spus fariseilor: „Nu fac nimic altceva decât ce Îmi spune Tatăl să fac.” Apoi, când a avut acele vedenii și le-a spus oamenilor cine erau, ce s-a întâmplat cu ei sau ce va fi în viitor, fariseii l-au zis că acele lucrări erau de la diavolul și că El era un Beelzebul și un ghicitor. Dar știi ce le-a răspuns Isus? *„Oricine va vorbi împotriva Fiului omului va fi iertat, dar oricine va vorbi împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel viitor.”* (Matei 12.32). Ce zici dacă am dreptate? În cazul acesta, potrivit Scripturii, pentru tine nu va mai fi iertare nici în lumea aceasta, nici în lumea viitoare, și Scriptura nu poate minți, pentru că aceasta este hulă împotriva Duhului Sfânt. Dacă cineva spune că lucrarea lui Dumnezeu este un duh necurat...

Frate, te sfătuiesc să îndrepti lucrul acesta. Eu sunt surprins să aud că un decan luteran își bazează învățătura pe o astfel de

experiență. În biserica baptistă, în primul an de școală biblică am învățat să ne bazăm în totul numai pe Biblie. Toată învățătura noastră trebuie să vină din Biblie, dar iată că tu îți bazezi învățătura pe o altfel de experiență.

Isus a spus clar că Satan nu poate să-l scoată afară pe Satan, iar dacă Isus a spus că Satan nu poate vindeca, aceasta este tot, indiferent ce spune altcineva. Important este că el nu poate vindeca și aceasta-i tot!”

Dacă sunteți atenți, el nu poate vindeca deoarece vindecarea înseamnă crearea de celule. Doctorul nu poate să te vindece dacă îți tai brațul. Sigur că nu. Medicina nu poate vindeca, ci doar Dumnezeu poate face aceasta. Înțelegeți? Doctorul nu poate vindeca brațul rupt. El îl pune la loc, dar Dumnezeu este Cel care îl vindecă. Înțelegeți? Și aceasta, pentru că este un singur Creator. Unde ajungi dacă spui că Satan vindecă? O, vai! Înseamnă că îl faci egal cu Dumnezeu. Satan nu poate vindeca dar se face pe sine egal cu Dumnezeu. Înțelegeți? El nu poate crea, ci doar pervertește ceea ce a fost creat de Dumnezeu.

Eu i-am mai spus acelui bărbat:

„...Aș vrea să-ți răspund la ceea ce ai spus când m-ai condamnat. Aceasta îmi amintește de o mulțime de lucruri care se petrec astăzi în lume, de penticostalii fanatici. Sigur că cred că oamenii aceia s-au vindecat, deoarece fiecare om care se apropie cu credință, poate fi vindecat. Dar nu vrăjitoarea face vindecarea, așa cum nu pot vindeca nici cei care spun: „Am vindecarea în mâinile mele! Simțiți! Simțiți!”

Omul poate simți mâna lui, dar în nici un caz vindecarea. Vindecarea este o lucrare terminată. Categorie, așa că toate aceste lucruri pe care le fac ei... Eu nu cred că indivizii aceștia au vindecat pe cineva vreodată, așa cum nu cred nici că vrăjitoarea vindecă pe cineva. Ceea ce

aduce vindecarea este credința fiecăruia. De fapt, omul crede că se apropie de Dumnezeu prin acea vrăjitoare, iar Dumnezeu trebuie să-i onoreze credința. Deci, este credința; primesc, deoarece cred că se apropie de Dumnezeu...”

Eu am văzut păgâni care îngenuncheau în fața idolilor și au fost vindecați. Da, vindecarea divină de la Dumnezeu, prin idoli. Dar nu idolii fac vindecarea, ci credința oamenilor în Dumnezeu. Ei cred că Dumnezeu este în idolii aceia și pentru că au credință, pentru că cred că Dumnezeu îi vindecă, El trebuie să le recunoască credința, deoarece vindecarea se bazează pe credință.

Vindecarea nu se bazează pe ceea ce faceți voi, pe faptele voastre bune, pe experiența voastră de creștin sau pe mântuirea sufletului. Eu am văzut oameni născuți din nou care au coborât de pe platformă tot bolnavi; și am văzut oameni cu renume rău care au fost vindecați de orbire și de alte lucruri. Vedeți? Vindecarea se bazează pe credința voastră, nu pe religia sau experiența voastră. Ea se bazează numai pe credință.

Acel bărbat mi-a răspuns la scrisoarea pe care i-am trimis-o și a spus:

„Domnule Branham, am auzit că vei veni la Convenția internațională a Oamenilor de afaceri creștini, așa că aș vrea să stau de vorbă cu tine.”

I-am spus managerului și el mi-a zis că este în ordine. Când am ajuns, el era deja acolo. Am intrat în colegiu, o clădire foarte frumoasă, pentru că acolo urma să luăm masa. Colegiul avea un teren foarte frumos, de câteva sute de acri, unde studenții puteau să lucreze ca să-și plătească taxele de școlarizare. Avea vreo șaptezeci de studenți lângă el, iar după ce am mâncat, el mi-a zis:

„Aș vrea să te întreb ceva, domnule Branham.”

„Da, domnule,” i-am răspuns gândindu-mă: „Din nou decanul acela luteran!”

„Am fost printre pentecostali și i-am văzut sărind în sus și lovind. Este ceva în aceasta?”

„Da, domnule, este,” i-am răspuns eu. „Este ca în cazul unui copil care primește o jucărie. Este ca atunci când Ezechiel a spus: *„...Duhul Domnului... m-a pus în mijlocul unei văi pline de oase... erau foarte multe pe fața văii și erau uscate de tot.*

El mi-a zis: „Fiul omului, vor putea oare oasele acestea să învieze?” Eu am răspuns: „Doamne, Dumnezeule, Tu știi lucrul acesta!”

El mi-a zis: „Prorocește despre oasele acestea...” Și când oasele acelea au venit împreună, s-a făcut un vuiet, o mișcare și mult zgomot, dar când a crescut carnea și pielea pe ele, n-a mai fost zgomot. Vedeți? Cred că aceasta se întâmplă și între pentecostali. (Ezechiel 37.2-4).

„I-am văzut făcând multă gălăgie”, a spus el.

„Eu cred că oasele se adună împreună...”

„Noi suntem însetați și flămânzim după

Dumnezeu”, a continuat el.

„Aceasta-i bine.”

„Aș vrea să ne spui cum am putea primi botezul cu Duhul Sfânt. Noi credem că primim Duhul Sfânt atunci când credem.”

„Ați citit Fapte 19?” l-am întrebat eu.

„Da.”

„Ei bine, acolo scrie că în Efes erau niște bapțiști cumsecade care aveau un păstor bun, care se numea Apolo. El era un avocat convertit și îl dovedea pe Isus Hristos din Biblie. Pavel, care a trecut prin partea de sus a Efesului, i-a întâlnit pe ucenicii aceia și i-a întrebat dacă au primit Duhul Sfânt de când au crezut, dar ei au răspuns că nici n-au auzit că ar fi fost dat un Duh Sfânt. Vedeți? Atunci, Pavel le-a vestit adevărul, iar după ce au fost botezați în Numele Domnului Isus, și-a pus mâinile peste ei și au primit Duhul Sfânt.”

„Bine, frate Branham”, a zis el, „dar Avraam l-a crezut pe Dumnezeu și lucrul acesta i-a fost socotit ca neprihănire. Ce altceva pot face eu mai mult decât să cred?”

„Aceasta este tot ce poate face omul. Tu crezi și îl accepți pe Hristos ca Mântuitor personal; aceasta este credința ta, dar amintește-ți că Dumnezeu i-a dat lui Avraam o dovadă: pecetea tăierii împrejur ca și confirmare a credinței lui, a faptului că i-a primit credința.”

Așa este. Și am continuat: „Aceasta a fost în Vechiul Testament, dar în Noul Testament, când credem, Dumnezeu ne dă botezul Duhului Sfânt care este o Pecete de confirmare.”

Înțelegeți? Astfel, în Efeseni 4.30 ni se spune: *„Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.”* Duhul Sfânt este o Pecete, este confirmarea că Dumnezeu a recunoscut credința voastră. Înseamnă că dacă El nu v-a dat încă Duhul Sfânt, nu v-a recunoscut credința.

„Noi vrem Duhul Sfânt”, a spus el.

„Sunteți din Colegiul luteran. Ce vor spune ceilalți luterani?”

„Nu ne pasă! Noi dorim să-L avem pe Dumnezeu.”

„Aceasta-i foarte frumos”, am spus eu. „Și când ați vrea...”

„Chiar acum”, a spus el.

„Atunci ridicați-vă și haideți să ne rugăm.”

Și i-am pus să stea pe lângă perete în felul acesta, apoi mi-am pus mâinile peste ei și șaptezeci și doi de studenți luterani au primit botezul cu Duhul Sfânt, iar Dumnezeu a făcut semne, minuni și vindecări. Aceasta s-a petrecut la Colegiul Luteran din Minneapolis, Minnesota.

O, El este minunat! Duhul Sfânt nu este numai pentru pentecostali, ci este și pentru luterani, prezbiterieni, bapțiști și pentru oricine crede în El. Este pentru toți. Ceea ce trebuie să facem noi, este să ne controlăm și să încetăm să mai sărim și să ne mai agităm; să respectăm darurile lui Dumnezeu, să le punem la locul lor și să-L lăsăm pe Duhul Sfânt să lucreze în biserică cum vrea El, iar atunci ceilalți oameni vor înseta și vor flămânzi după El.

Dar cât timp vă dați drumul și unul spune ceva și altul, altceva, fără nici un control, oamenii vor crede că este o bâlbâială. Biblia vorbește foarte clar despre aceasta. Oamenii nu vorbesc împotriva darurilor, ci vorbesc împotriva felului necontrolat, haotic, în care le folosiți. Așa este.

Isus a spus: „*Voi sunteți sarea pământului.*” (Matei 5.13). Dar sarea are gust numai când intră în contact, ceea ce înseamnă că și voi trebuie să faceți un contact, iar viața voastră, trăirea voastră este cel mai bun contact pentru oricine. Astfel, prefer să-ți trăiești predica, decât să mi-o predici tot timpul, iar restul vor face la fel.

Încă câteva minute... Soția mea este în sală și mă privește. Ea știe că mă lungesc cu predica și îi fac pe oameni să stea mult în picioare, dar adevărul este că nu știu când să mă opresc.

Când munceam muncă grea, nu-mi plăcea când mi se servea o farfurie cu fulgi de porumb sau ceva de felul acesta, fiindcă aceea nu-ți dă putere. Aveam nevoie de ceva sățios, de niște clătite cu melasă și de o bucată de șuncă cu carne.

Tot așa, dacă vreau să trăiesc pentru Dumnezeu, din când în când îmi place să am o masă de patru ore, voi știți ce vreau să spun, să iau

Biblia și s-o pun alături. Noi, sudiștii, obișnuiam să facem aceasta, dar știm că voi, yankeii de aici de sus, sunteți mai culți. Așa este.

Mi-ar plăcea să trăiesc în ținutul acesta. Îmi place când este frumos și zăpada este atât de înghețată încât o auzi scârțâind sub roțile de la mașină. Îmi amintesc că în vremea când eram copil am avut și noi astfel de ierni în Sud, dar acum pământul este pe undeva puțin ieșit de pe orbită și nu merge bine.

Eu cred că toate lucrurile sunt cu susul în jos pentru că venirea Domnului este foarte aproape. Singura care ar trebui să meargă drept este Biserica Dumnezeului celui Viu. Așa este.

Înainte de a ne apropia de Cuvânt, aș vrea să ne plecăm capetele puțin, în timp ce lăsăm toate celelalte lucruri deoparte, fiindcă vrem să ne apropiem de Dumnezeu.

Tată ceresc, venim înaintea Ta în Numele Preaiubitului Tău Fiu, cu această Petiție care spune că atunci când era pe pământ, El a spus: „...*orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da.*” (Ioan 16.23). Noi ne bucurăm pentru aceasta și ne gândim că El a mai spus: „...*orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.*” (Marcu 11.24). Îți mulțumim pentru aceasta, fiindcă este o făgăduință a Ta, și noi știm că fiecare făgăduință din Carte aparține fiecărui credincios.

În seara aceasta, când stau în fața acestei Biblii, mă gândesc că eu pot doar s-o deschid și să-i răsfoiesc paginile, dar numai Duhul Sfânt poate să ne-o tălmăcească. Deci, Te rugăm să lași ca El să vină în seara aceasta și să ne interpreteze Cuvântul și însemnătatea care ar putea crea credință, mai întâi pentru mântuirea sufletelor și apoi pentru vindecarea trupurilor noastre, și să aducă bucurie și întărire sfinților, ca să poată merge mai departe.

Tată, iartă păcatele noastre și dă-ne aceste binecuvântări, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Îmi place, pentru că Cuvântul este un lucru atât de minunat!
Mai întâi voi anunța subiectul, iar după aceea voi citi ceva din Scriptură, ca să avem un context. Subiectul meu este: „**Dumnezeu Își ține Cuvântul Său**” și voi citi din **Ioan 12.35-38**.

Îmi plac oamenii care își aduc Bibliile la biserică și îmi place să-i văd cum răsfoiesc paginile ei. Vreau să vă spun că cuvintele mele pot cădea, fiindcă eu sunt doar un om, dar Cuvântul Lui este veșnic. Astfel, dacă în seara aceasta nu veți rămâne doar la citirea Cuvântului, ci vă veți hrăni din masa bogată pe care El ne-a pregătit-o din Cuvântul Său, veți fi binecuvântați, pentru că Cuvintele Lui nu vor cădea niciodată; nu pot cădea.

În **versetele 35-40**, scrie:

„Isus le-a zis: „Lumina mai este puțină vreme în mijlocul vostru. Umblați ca unii care aveți lumina, (în traducerea engleză scrie: „...umblați până aveți lumina...”), ca să nu vă cuprindă întunericul: cine umblă în întuneric nu știe unde merge.

Câtă vreme aveți lumina printre voi, credeți în lumină ca să fiți fii ai luminii.”

Să ne oprim puțin și să citim încă o dată cuvintele acestea:

„Câtă vreme aveți lumina printre voi, credeți în lumină ca să fiți fii ai luminii.” Isus le-a spus aceste lucruri, apoi a plecat și S-a ascuns de ei.

Măcar că făcuse atâtea semne înaintea lor, tot nu credeau în El,

ca să se împlinească vorba pe care o spusese prorocul Isaia: „Doamne, cine a dat crezare propovăduirii noastre și cui a fost descoperită puterea brațului Domnului?”

De aceea nu puteau crede, pentru că Isaia a mai zis:

„Le-a orbit ochii și le-a împietrit inima, ca să nu vadă cu ochii, să nu înțeleagă cu inima, să nu se întoarcă la Dumnezeu și să-i vindec.”

Fie ca Domnul să adauge binecuvântările Sale la citirea acestui Cuvânt. Ați observat ce am citit? Că oamenii aceia nu puteau crede pentru că așa a spus prorocul Isaia că se va întâmpla. V-ați prins?

Să știți că odată spus, Cuvântul lui Dumnezeu nu mai poate fi luat înapoi. Cuvântul lui Dumnezeu este atât de desăvârșit, încât Ioan încearcă să le explice oamenilor că Isaia a prorocit atunci când a zis: „Cine a crezut în ceea ce ni se vestise? Cine a cunoscut brațul Domnului?” (Isaia 53.1).

Cu alte cuvinte, aici scrie: „Cine a crezut ce s-a spus despre Domnul Isus? Cine a primit vestirea că El era Mesia?” Și Isaia a spus mai departe: *„Le-a orbit ochii și le-a împietrit inima, ca să nu vadă cu ochii, să nu înțeleagă cu inima, să nu se întoarcă la Dumnezeu.”*

Isaia a spus aceste cuvinte cu opt sute de ani în urmă, deci trebuiau să se împlinească. Vedeți cât este de desăvârșit Cuvântul lui Dumnezeu? Indiferent cât de mult au vrut ei să creadă, nu au putut crede pentru că Isaia a spus că nu vor crede.

Credeți cumva că Isaia a blestemat poporul să nu creadă? Nicidecum! El a avut o vedenie în care Dumnezeu, care a știut toate lucrurile încă înainte de întemeierea lumii, i-a arătat ce urma să vină, și astfel, Isaia a mărturisit ceea ce a spus Dumnezeu că se va întâmpla, deoarece acest Cuvânt este doar ceea ce a spus Dumnezeu înainte de a fi creată lumea.

Un profet posedă darul cunoștinței. Noi știm că de multe ori, profetul este asemănat în Biblie cu vulturul. Vulturul poate să urce sus în văzduh, acolo unde nu poate urca nici o altă pasăre, deoarece nu este făcută pentru aceasta. El este o pasăre a cerului și zboară sus de tot. Acolo este singur, nu este nici o pasăre lângă el, și chiar dacă zboară atât de sus, poate vedea departe de tot. Nici o altă pasăre nu are ochi atât de buni ca vulturul.

Astfel, când este sus, profetul poate vedea până departe, apoi vine jos și spune ce este înaintea noastră.

Deci, Dumnezeu Și-a luat vulturii din Vechiul Testament, i-a ridicat sus de tot și i-a lăsat să vadă lucruri care vor veni, iar când s-au întors, au putut vesti ce au văzut. Acum înțelegeți? Ei sunt vulturi.

Poate că mulți dintre voi ați citit lucrările
lui Pember: „Epocile timpurii” și „Predicator și rugăciune.”

Odată, când am fost la grădina zoologică din
Cincinnati, Ohio, am văzut un tablou care m-a impresionat. Fiindcă iubesc
natura, iubesc și animalele. Eu am fost multă vreme paznic de vânătoare și am
studiat atent obiceiurile și comportamentul animalelor, fiindcă le iubesc. Ele
sunt creația lui Dumnezeu și ni le-a dăruit nouă.

La acea grădină zoologică am văzut o scenă
care mi-a rupt inima. Este vorba de un vultur. Era închis într-o cușcă și părea
că nu înțelegea de ce era închis acolo. El se dădea puțin înapoi, își desfăcea
aripile mari și apoi se lovea de gratiile cuștii în care era închis. Peste tot
erau numai pene însângerate. El se ridica, își scutura puțin capul, apoi se
repezea din nou în gratiile acelea. Când făcea aceasta, cădea pe spate și
privea spre cer, apoi se ridica și se repezea din nou. Oamenii l-au prins și
l-au încarcerat. O rasă superioară lui, l-a închis în acea cușcă, dar el este o
pasăre a cerului. Privea neputincios printre acele gratii și dorea să-și
întindă aripile și să plutească în văzduh. Dar ce mai putea face acum cu
aripile lui mari? Nimic. Era atât de
trist să-l vezi prins acolo.

Dar am văzut o scenă și mai tristă decât
aceasta, când m-am uitat la fiii lui Dumnezeu încarcerați în denomi-națiuni și
după bariere și ismuri. Ei știu că în interiorul lor este Ceva care ar vrea să
iasă afară, fiindcă au fost făcuți să fie fiii lui Dumnezeu, dar cineva mai
puternic decât ei, i-a legat în acele locuri, așa că își dau capul pe spate și
se întrebă: „Oare unde este Fântâna aceea umplută cu Sânge? O, dacă aș putea
ajunge la ea!”

Aceasta este cea mai tristă priveliște pe
care am văzut-o vreodată: oamenii care au fost creați să fie copiii lui
Dumnezeu, au fost prinși de Satan și legați, fiind astfel privați de

privilegiile pe care li le-a dat Dumnezeu.

Satan i-a prins în capcană, i-a pus într-un loc și a spus: „Zilele minunilor au trecut, nu mai există vindecare divină! O, lucrurile acelea au trecut demult.” Este trist să vezi un om într-o asemenea stare, când Dumnezeu l-a creat după chipul Său și l-a făcut la fel de liber ca un vultur, gata să-și deschidă aripile, să se bucure și să plutească în adierea plăcută a vântului.

Am văzut cum își deschid vulturii aripile lor mari și nu dau din ele, ci doar le țin deschise și plutesc. Când bate vântul, ei știu cum să-și țină aripile ca să plutească până sus. Și urcă atât de sus, încât se mai vede doar un punct mic și negru pe cer. Vedeți? El nu s-a forțat, nu a studiat teologia, nu a umblat dintr-un seminar într-altul, dintr-o biserică în alta, sau dintr-o misiune în alta. Vulturul își deschide aripile și stă în curentul de aer, iar atunci când curentul urcă, urcă și el.

Dacă în seara aceasta, omul ar lua numai Cuvântul lui Dumnezeu, fără să încerce să adauge sau să scoată ceva din el, dacă și-ar așeza credința în aripile lui Dumnezeu, în Cuvântul Lui, și s-ar lăsa să plutească așa cum îl ridică Duhul Sfânt deasupra tuturor, nu ar mai auzi această pălăvrăgeală: „Nu există vindecare divină! Nu există botez cu Duhul Sfânt!” Priviți drept spre Cuvântul lui Dumnezeu și plutiți pe aripile credinței, fiindcă voi sunteți vulturii zilei.

Dumnezeu își ține Cuvântul, iar Isus a spus: *„Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.”* (Matei 24.35). Aceasta este tot.

Înainte ca să vină frații după mine, i-am spus soției

mele că în seara aceasta voi pune mărturie despre câteva experiențe. M-am gândit la aceasta până când a venit Duhul Sfânt și mi-a spus: „Dă bisericii această avertizare!”, așa că sunt ascultător.

Eu nu am nimic împotriva credinței cuiva; nu am nimic împotriva bisericii denominaționale, dar sunt o mulțime de lucruri care se dau la radio și la televizor, deși nu ar trebui să se facă aceasta.

Și mai este și acest episcop Sheen. Eu nu am nimic împotriva catolicilor. Dacă el vrea să fie catolic, este treaba lui, este alegerea lui, dar când face afirmații și spune: „Să încerci să trăiești cum spune Biblia, este ca și cum ai umbla prin ape tulburi.”

Cine a scris Biblia? Dumnezeu, dar nu cred că El a scris-o pe hârtie și a dat-o unor îngeri, iar ei au coborât pe coridoarele cerului și v-au dat-o vouă. Nu cred aceasta, dar să spui că sunt doar niște epistole scrise la câteva sute de ani după moartea apostolilor, că nu sunt clare și alte lucruri de felul acesta...

Voi cunoașteți biserica catolică. Eu vin dintr-o biserică catolică. Ei acceptă Biblia, dar spun că Dumnezeu este în biserica Lui, iar dacă biserica învață ceva ce este contrar Bibliei, ei acceptă ce spune biserica.

Odată am stat de vorbă cu un preot catolic. Discutam despre faptul că botezasem o fată. El a venit și m-a întrebat cum am botezat-o, iar eu i-am spus că prin scufundare, în Numele Domnului Isus Hristos.

„Și biserica catolică a făcut așa,” a spus el.

„Când?” I-am întrebat eu.

„În vremurile timpurii.”

„Cât de timpurii?” Eu am toate scrierile istorice: „Cartea martirilor”, „Epocile timpurii” ale lui Palmer, scrierile lui Josephus și ale altor istorici, dar nicăieri nu scrie așa ceva.

„Păi, în vremea primilor apostoli”, a spus el.

„Vrei să spui că ei au fost catolici?”

„Sigur că da.”

„Este biserica catolică o biserică universală?”

„Sigur.”

„Chiar cuvântul „catolic” înseamnă „universal”, nu-i așa?”

„Da.”

„Atunci cum se face că învățăturile bisericii catolice de astăzi sunt atât de contrare Bibliei?”

„Păi, noi credem Biblia și credem biserica!”

„Nu merge așa.”

„Ei bine, Dumnezeu este în biserica Lui.”

„Biblia spune că Dumnezeu este în Cuvântul Său”, am spus eu. Așa este. Și Biblia spune la sfârșitul Apocalipsei că *„cine va adăuga sau va scoate ceva, i se va scoate partea din cartea aceasta.”* (Apocalipsa 22.18-19). Deci, eu cred în infailibilitatea Bibliei; cred că ea este Cuvântul infailibil al lui Dumnezeu și că la El nu mai este nimic de adăugat sau de scos. Cred că acesta este Planul lui Dumnezeu pentru biserica Sa. Admit că noi, constructorii, am făcut o încurcătură din ea, dar aceasta nu are nimic a face cu Planul Său, pentru că El rămâne la fel. Eu cred că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu și El este răspunzător doar pentru Cuvântul Său.

Acum aș vrea să aduc un suport pentru ceea ce doresc să vă spun. Eu am încercat să stau tot timpul numai pe Biblie. Am fost prin multe biserici și vă rog să urmăriți și voi, ca să vedeți că am dreptate. Dacă mergi într-o biserică, vei vedea că toată adunarea se poartă la fel ca păstorul. Eu cred că iau duhul unul de la altul, în loc să primească Duhul Sfânt. Acesta este adevărul. Absolut! Dacă o femeie bună se căsătorește cu un bărbat de nimic, ori el devine un gentleman, ori ea devine o femeie de nimic. Înțelegeți? Voi luați duhul unul de la altul. Așa este. Păsările de același fel vor zbura împreună.

Acum, se dau la televizor tot felul de programe necenzurate și toate acele vulgarități. Ochiul este poarta sufletului, iar tinerii se uită la fetișcanele acelea indecente din filme și la femeile acelea de la Hollywood care sunt căsătorite de opt ori și care se sărută fără rușine cu orice bărbat. Și ce urmează? Micuța fetiță care vede acele lucruri,

le face și ea în ziua următoare.

Să apară numai câteva nonsensuri fantastice cu niște fete îmbrăcate indecent sau ceva de felul acesta, și a doua zi, femeile americane se vor îmbrăca la fel. Așa este. Aceasta arată că luați duhurile, unul de la altul. Cu ce te hrănești...

Domnule care spui că ești creștin, dă-mi voie să intru în biroul tău, și lasă-mă să văd ce muzică asculți la radio. Dacă asculți acel boogie-woogie și pe perete ai poze cu femei pe jumătate dezbrăcate, nu mă interesează ce spui, fiindcă eu știu cu ce duh te hrănești. Așa este.

Mai bine să am o casă fără covor pe jos, cu un pat din fier într-un colț, cu o micuță masă de bucătărie, făcută din cutii, iar pe perete un tablou pe care să scrie: „Dumnezeu să binecuvânteze casa noastră”, decât toate acele case elegante, cu tot felul de lucruri agățate pe pereți, cu masa plină cu tot felul de cărți cu povești de dragoste și reviste pline de murdării, în loc de Biblie. Cum vă puteți aștepta de la copiii voștri să devină altceva decât niște necredincioși? Acesta este adevărul, prieteni. Aduceți copilul pe calea pe care trebuie și învățați-l Cuvântul lui Dumnezeu.

Abraham Lincoln a avut doar două cărți până când a crescut: una a fost Biblia, iar cealaltă a fost „Cartea martirilor” a lui Fox și a învățat din greu, concentrându-se pe aceasta. Aceasta a adus la suprafață caracterul pe care l-a avut Abraham Lincoln.

Arată-mi ce citești; arată-mi ce asculți, să văd ce muzică îți place și îți spun cu ce se hrănește sufletul tău: „*După roade îi veți cunoaște.*” Așa este.

Eu am mâncat în multe locuri, iar acolo erau acele tonomate muzicale care fac mult zgomot. Când le aud, îmi vine să spun: „Câte discuri cântă timp de o oră? Am să plătesc pentru acele discuri, dar scoateți-l din priză ca să pot mânca în liniște.” Toate aceste lucruri sunt un nonsens; din pricina lor este mâncată America de viermi. Orice temelie de sub ea a fost distrusă. Cum poți să le vorbești despre supranatural unor oameni care s-au lăsat devorați de acest cancer? Tot ce aud ei la biserică sunt niște imnuri, niște poezii de laudă, cine va fi următorul primar, etc., dar nimic despre Cuvântul lui Dumnezeu. Vedeți? Aceasta are același efect pe care-l are o aspirină pentru copii pe care o dai la un adult. Ea nu are putere să aline durerea de inimă a unui adult. Așa este. Trebuie să ai Antidotul lui Dumnezeu. Amin. Acesta stimulează.

El a fost numit „Crinul din vale”. Crinul este planta din care se obține opiu. Opiul vine din crin. Și vă spun ceva: dacă ești bolnav de inimă și obosit de păcat, permite-l lui Dumnezeu să îți dea Opiu din Crinul din vale și vei vedea că durerea ta este alinată și îți va îndrepta inima spre Dumnezeu, în respect față de Cuvântul Său, și vei crede din toată inima. Așa este.

Acum să mergem puțin în Biblie, în 1Împărați și să-i dăm voie imaginației noastre să participe la un anumit eveniment. Este vorba de împăratul Ahab din Vechiul Testament. Ahab și timpul lui sunt un tip frumos pentru Noul Testament. Căsătoria lui Ahab cu Izabela, o idolatră care a adus idolatria din Egipt, este un tip spre cele șapte dispensații din Vechiul Testament, spre cele șapte Biserici din Noul Testament.

Astfel, în timpul celor o mie de ani de epocă întunecoasă, protestantismul s-a căsătorit cu romanismul și a adus idolatria în biserică. Citiți Biblia să vedeți dacă nu spune aceasta. Așa este. De acolo a ieșit un botez fals prin stropire, un nume fals și tot ce fac ei fals. Dumnezeu a spus despre epoca aceea: „Ai puțină putere, dar n-ai negat Numele Meu...”

Vedeți?

Ahab, acest căldicel, acest credincios de graniță, acest israelit decăzut, putea să tot fie tăiat împrejur și să aibă numele trecut în vreo carte pe undeva, câtă vreme în inima lui se gândea mai mult la fața vopsită a Izabelei, decât la Împărăția lui Dumnezeu.

În seara aceasta câți oameni și-au vândut dreptul de întâi născut pentru lucrurile lumii și s-au îndepărtat de Dumnezeu? Stați cu Cuvântul! Din cauza aceasta am vorbit despre luatul duhului de la unul la altul în adunare. Când venim în adunare, vrem să stăm numai pe Cuvânt. Stați cu Cuvântul astfel încât peste oameni să fie Duhul Cuvântului și nu un duh fantastic, al unui predicator sau altceva, deoarece în ziua judecății va trebui să dăm socoteală pentru aceasta. Eu vreau ca în ziua când voi sta acolo, împreună cu oamenii din toată lumea, la care le-am predicat, să pot spune că nu am încercat să le insuflu ceva de la mine, ceva fantastic, ci am stat numai pe Cuvântul lui Dumnezeu. Astfel, voi pune în fața mea Cuvântul Lui și voi spune: „Dumnezeule, Tu ești Cel care L-ai scris.” Acest fel de duh ne trebuie, care să ia Cuvântul lui Dumnezeu și nu niște lucruri fantastice sau niște teologii omenești. Stați cu Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu!

Marele profet Ilie, i-a prorocit lui Ahab și i-a spus că din cauză că l-a ucis pe Nabot, va fi ucis și el și câinii îi vor linge sângele. El i-a spus și Izabelei ce i se va întâmpla...

Din Geneza până în Apocalipsa, vedem că Dumnezeu a avut de fiecare dată cel puțin un om peste care și-a pus mâna Sa; El nu S-a lăsat niciodată fără martori.

Astfel, vedem că El a avut un alt proroc, pe Mica. El era urât de ceilalți.

Ahab se gândea că dacă este evreu, este în ordine. Așa crede și credinciosul modern de astăzi. El merge la biserică deoarece se gândește că așa se cuvine, dar dacă mergi la biserică din cauza aceasta, ești un fățarnic. Asta-i tot.

Să nu te duci la biserică gândindu-te că așa trebuie să faci, ci du-te ca să te închini lui Dumnezeu. Tu trebuie să te întâlnești cu Dumnezeu, să Îi mulțumești, să-L lauzi și să-I aduci închinare. Aceasta trebuie să facem noi, iar adunarea este o casă de închinare.

Ahab avea cu el o mulțime de proroci bine educați cu teologia acelor zile. Erau mulți, patru sute și erau instruiți de el. Toți erau bine îmbrăcați, bine hrăniți și îngrijiți.

Într-o zi, Iosafat, fiul unui bărbat neprihănit și el însuși un bărbat neprihănit, a venit să-l vadă pe Ahab, dar când a făcut lucrul acesta, a săvârșit o greșală fatală.

Ascultați! Uleiul nu se amestecă cu apa. De multe ori, o viață bună a fost distrusă de cei cu care te-ai însoțit. Arată-mi, deci, cu cine te însoțești și îți voi spune cine ești. Așa este. Este un proverb vechi, dar adevărat. Însoțește-te cu oamenii care cred în Dumnezeu.

Nu vă lăsați copiii... Dacă copilul tău se duce peste drum, la micuțul Oswald, care pare un băiat drăguț, să ai grijă cine este acel micuț. Aflați cine sunt mama și tatăl lui. Poate sunt unii care urăsc Evanghelia și au insuflat aceasta și micuțului lor Oswald, iar dacă îți lași fiul sau fiica să se însoțească cu el, la un moment dat te trezești că ai în casă un mic Oswald. Așa este. Aveți grijă cu cine vă însoțiți! Păstrați-vă anturajul curat. Nu te duce la ștrand cu un băiat, doar pentru că te gândești că îl vei câștiga pentru Hristos. Dacă nu poți să-l câștigi pentru Hristos în biserică, acasă sau în mașină, în

piscină nu o vei face nici atât. Dimpotrivă! Acolo sunteți pe teritoriul diavolului și puteți cădea voi. Stați departe de așa ceva! Despărțiți-vă, fiindcă Dumnezeu a spus: „*leșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul. Nu vă atingeți de ce este necurat și vă voi primi.*” 2Corinteni 6.17).

Dumnezeu vrea pe cineva care are curajul să stea departe de aceste lucruri; întotdeauna a vrut aceasta. Fiecare copil al lui Dumnezeu, din Geneza până în Apocalipsa, în această epocă modernă în care trăim noi, a stat departe de sistemul ecleziastic și nu a fost de acord cu el și cu bisericile lumii.

Cercetați Scripturile și scrierile istorice și veți vedea că Martin Luther, John Wesley, Calvin, Knox, Finney, Sankey și toți ceilalți bărbați ai lui Dumnezeu, au ieșit afară din acele lucruri și au stat pe convingerile lor. Aceștia au fost slujitorii lui Dumnezeu.

Uneori, trebuie să stați singuri chiar și în familia voastră, pentru că nici mama și nici tatăl vostru nu este de acord cu voi; uneori nu este de acord cu voi, unchiul, mătușa sau alți membri ai familiei. Dar nu contează, dacă stați cu Cuvântul lui Dumnezeu, atunci stați cu El! Este singura însărcinare pe care o aveți.

Cum am spus, Iosafat a venit jos la invitația lui Ahab, iar acesta a tăiat oi și boi și a dat o mare petrecere. De multe ori, noi intrăm în încurcături cu ocazia acestor petreceri sau afaceri de societate care dau petreceri și așa mai departe. Fiind acolo, probabil și Iosafat a luat niște friptură și a băut câteva pahare de vin sau ce aveau ei.

Apoi, Ahab a spus: „Aș vrea să mă sui împotriva Ramotului din Galaad și aș vrea să vii și tu cu mine.” Ei bine, Iosafat era sub influența lucrurilor mărețe pe care le văzuse...

Așa face diavolul: îți arată partea strălucitoare. Dar dacă partea aceea strălucitoare nu se potrivește cu Cuvântul lui Dumnezeu, este un miraj. Știți ce este un miraj? O iluzie optică. Adică, vezi ceva, iar când ajungi acolo, nu este nimic. Când mergi cu mașina pe șosea, ai impresia că este apă, dar când ajungi acolo, vezi că este doar șoseaua, fără nici un strop de apă.

Aceasta face diavolul: îți face tot felul de promisiuni arătându-ți ceva strălucitor, dar când ajungi acolo, nu este deloc așa. Stați cu Cuvântul și atunci sunteți în linie; atunci sunteți în Planul lui Dumnezeu. Stați acolo! Și orice spune Dumnezeu, să nu vă îndoiiți, indiferent cum sună... Credința nu este ceva ce vezi; *„credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.”* (Evrei 11.1).

Astfel, Iosafat a semnat o alianță și s-a alăturat grupării mari a Israelului, când ar fi trebuit să stea deoparte, să nu facă aceasta. Totuși, fiind credincios, el a fost destul de neprihănit încât să spună:

„Ar fi bine să-L întrebăm pe Domnul înainte de a ne sui la Ramot.”

„Sigur că da,” a răspuns Ahab. „Sigur că-L vom întreba pe Domnul. Cred și eu că ar trebui să facem aceasta. Știi, am aici o mulțime de D.D., cei mai buni din câți ai văzut vreodată. Să știi că biserica noastră nu are oameni nătângi, fiindcă suntem clasa cea mai bună. Avem oameni cu D.D., Ph.D, LL.D., etc. Ar trebui să-i vezi.”

„Păi, cheamă-i aici”, a spus Iosafat.

Cei doi împărați s-au așezat pe tronurile lor la porțile cetății și au venit înaintea lor patru sute de proroci, iar cel mai mare dintre ei, Zedechia, a pășit în față și a spus: „Să văd... Haideți să prorocim: „Așa vorbește Domnul, suie-te, căci Domnul este cu tine!” Vedeți, ei erau plătiți. Cei patru sute nu erau atenți la Cuvânt, pentru că erau plătiți, aveau tichete de masă și erau hrăniți bine.”

Mulți oameni buni greșesc aici.

Frate, mai bine mă întind pe burtă, beau apă chioară și mănânc pesmeți uscați, dar stau cu Cuvântul lui Dumnezeu și spun Adevărul, decât să mănânc pui fripți de trei ori pe zi și să trăiesc într-un palat, departe de El. Acesta este adevărul.

Aici în Benton Harbor, Michigan, era un bătrân care se numea John Rhyn, și a fost vindecat într-una din adunări. Imediat după aceea, m-au dus la un rabin, care m-a întrebat:

„Cum și-a căpătat vederea, John?”

„I-a redat-o Domnul Isus Hristos”, am răspuns eu

„Poate a fost Isus, dar nu Hristos!” a răspuns rabinul, apoi a continuat: „O, voi, neamurile, nu puteți să-L tăiați pe Dumnezeu în trei și să ni-L oferiți nouă!”

„Dar, eu nu Îl tai, domnule,” am spus eu.

„Este un singur Dumnezeu!”, a continuat el.

„Este corect. Așa este.”

Discuția a continuat, iar el a spus:

„Isus a fost un hoț!”

„Un hoț?” am întrebat eu.

„Da! În ceea ce voi numiți „Noul Testament”, scrie că „Într-o zi, El a intrat într-un lan de porumb, a luat boabe și le-a dat și ucenicilor Săi”, ceea ce nu este legal. Astfel, din punctul meu de vedere, El era un hoț.”

„Un moment! Sunt foarte surprins de ceea ce spui, rabi, deoarece chiar legea levitică spune că un om poate merge prin lan, să smulgă și să mănânce cât vrea, dar să nu ia nimic cu el. Este rușinos că nu știi aceasta, fiindcă El ținea Legea.”

„Despre cine vorbea Isaia 9.6 când spunea: „*Un copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat...*” Despre cine vorbea, despre Mesia?”

„Da, domnule.”

„Și când va veni Mesia, ce va fi? Va fi un copil?”

„Păi, Mesia va fi un copil.”

„Și va fi născut din fecioară?”

„Da, domnule, dar nu este Cel despre care vorbești.”

„Acum, te rog să răspunzi la o întrebare...”

Și discuția a continuat în felul acesta. Eu l-am întrebat:

„Ce relație va fi între Mesia și Dumnezeu?

Care va fi deosebirea dintre Mesia și Dumnezeu? În ce relație va fi El față de Dumnezeu? Sunt două lucruri de care legea voastră Îl condamnă: că a încălcat Sabatul și că S-a făcut pe Sine Dumnezeu. El era Domnul Sabatului și El era Dumnezeu. Dumnezeu era în Hristos. IaHVeH Dumnezeu Se manifesta în trupul Fiului Său, Isus Hristos să ia păcatul.”

Am văzut că după un timp l-am prins.

„Dar cum este cu vederea acestui om? Tu ai făcut aceasta?”

„Nu, domnule, Isus Hristos a făcut-o. John vede, nu-i așa?”

„Da, vede. l-am dat de multe ori de pomană...”

„Păi, cum îți explici că timp de douăzeci de ani a fost un cerșetor orb și iată că acum vede foarte bine? Ce zici de aceasta? Ceva i-a redat vederea. Isus Hristos a făcut-o.”

L-am văzut întorcându-și capul, în timp ce din ochi îi curgeau lacrimi care se prelingeau pe barba albă, așa că i-am zis:

„Un moment, Rabi.”

„Ne vedem mai târziu”, a spus el.

„Un moment,” am spus eu. „Nu vrei să stai să te mai întreb ceva? Crezi că Acela era Mesia?”

El m-a privit și a spus:

„Domnule Branham, admit că a fost un Om bun.”
Cu aceasta s-a „spânzurat” singur.

„Dar ce zici de Cuvântul Său?”

„El era un Proroc.”

„Rabi, crezi că El era Fiul lui Dumnezeu?”

Dacă a fost un Om bun, înseamnă că nu era un mincinos. Un proroc nu poate fi mincinos, iar El a spus: „Eu sunt Fiul lui Dumnezeu.” Acum ești în încurcătură. Tu spui că era un Om bun și un Proroc, deci admiti că Cuvântul Lui era prorocie și că El a spus că era Mesia lui Dumnezeu. Așa este.”

„Dacă aş învăţa aceasta,” a răspuns el, „aş fi aruncat în stradă ca un cerşetor.”

Desigur, el era un evreu cu bani şi avea numele gravat pe o placă aurită care era pusă pe şcoala lui, aşa că i-am zis:

„Rabi, mai degrabă culeg resturi de mâncare din gunoi (ceea ce nu trebuie să fac dacă Îl slujesc pe Domnul), decât să am numele scris pe zidul clădirii şi să ştiu în inima mea că sunt greşit înaintea lui Dumnezeu. Pentru mine, Cuvântul lui Dumnezeu este pe primul loc.”

Revenind la subiectul nostru, observaţi! Toţi predicatorii aceia spuneau: „Suie-te, împărate! Sigur, Domnul este cu tine. Tu ai avut grijă de noi şi ne-ai ridicat biserici frumoase, denominaţiuni mari. Noi am prosperat datorită banilor tăi. Sigur, Domnul este cu tine, împărate. Suie-te!”

Aşa sunt şi oamenii de astăzi. Ei se uită la bisericile lor frumoase, la predicatorii lor lustruiţi, pe care îi au la amvon uneori. Poate fi un adevărat gentleman, poate fi un slujitor al lui Dumnezeu, eu nu spun că n-ar fi, dar sunt prea mulţi de partea cealaltă: care sunt lustruiţi şi resping Cuvântul lui Dumnezeu. Despre aceştia vorbesc, nu despre fraţii adevăraţi. Nu, domnilor. Vorbesc de cei care sunt de partea cealaltă: „Noi aparţinem la biserica cutare şi nu putem colabora într-o campanie de vindecare sau în alte lucruri ca acestea, deoarece... Împăratul nu ne va susţine.”

Da, împăratul grupului vostru nu suportă aceasta. Nici măcar nu este de acord şi aţi fi excluşi dacă colaboraţi.

Singurul om pe care l-am întâlnit şi avea

destulă convingere să stea de partea adevărului, a fost Rufus Mosley. Poate îl cunoașteți și voi pe Rufus Mosley din Macon, Georgia, care are una din cele mai mari școli fundamentale. El a spus:

„Mie nu-mi pasă ce spun ceilalți. Lucrările acestea sunt de la Dumnezeu.”

Fraților, Dumnezeu a zguduit și regiunea aceea. El avea convingeri ca Martin Luther și John Wesley, și orice om care este convins de Cuvântul lui Dumnezeu și nu se bazează pe niște lucruri fantastice, ci doar pe Cuvântul lui Dumnezeu... este primit de El.

Observați ce s-a întâmplat în continuare.

Când acei mari proroci s-au adunat să prooroască, ei au spus:

„Oh, acesta este dr. Jones. Ce părere ai?”

„Amin.”

„Frate Levinski?”

„Așa este; este Așa vorbește Domnul.”

„Dr. Cutare, tu ce părere ai?”

„Da, amin.”

„Ei bine, eu sunt căpetenia lor, Zedechia,.
Acesta este secretarul, acesta este șeful, prezbiterul de stat, deci ce
ziceți?”

„Suntem toți de acord.”

Aceasta era foarte bine, dar nu era conform
Cuvântului. Iosafat era însă destul de duhovnicesc ca să observe aceasta.

Îl pot vedea pe Ahab cum merge la el și îi
spune:

„Vezi, Iosafat? Știu că tragi puțin de partea
cealaltă și ești mai radical în religia ta, dar aici am patru sute de proroci,
pe cei mai buni din țară, și toți spun să ne suim. Vezi că nu trebuie să ne
facem probleme?”

Dar Iosafat i-a răspuns: „Oare nu mai găsim
încă unul?”

„Încă unul? Păi, avem aici toată organizația
și toți spun că este corect. Toți doctorii și ceilalți, spun că este în
ordine.”

„Totuși, eu am citit unde Domnul spunea...
Ahab, trebuie să mai fie unul.”

„Da, mai este un holly-roller undeva afară.”

Mica era un proscris și nu avea nici un renume. Deci Ahab a spus: „Mai este Mica, fiul lui Imla, dar îl urăsc.” Păi, sigur că îl ura.

„El nu se alătură grupului meu,” a continuat Ahab. „Este un radical și nu spune niciodată nimic bun de mine.”

Păi, chiar acolo s-au văzut ghearele mâței din sac! Vedeți de ce spun ei aceasta? Cum putea spune Mica ceva bun, în favoarea lui, când Dumnezeu l-a condamnat de la început și l-a respins? Cum poți binecuvânta ceva ce a blestemat Dumnezeu?

A fost odată un proroc care a încercat aceasta, atunci când și-a adunat toate denomițiile lui mari și le-a pus împreună, fundamentaliști până în măduvă. Da, domnule, și a ridicat șapte altare pe care a adus șapte jertfe: șapte viței curați, șapte berbeci, care vorbeau despre prima venire a Domnului Isus Hristos.

Jos, în vale, erau niște holly-rollers, care se numeau Israel. Era un popor mic, inter-denominațional care locuia în corturi. Moabul era o țară împrejmuțată cu ziduri, toate celebritățile locuiau acolo și erau cât se poate de fundamentaliști. Da. Dar ei nu au văzut Stânca lovită și Stâlpul de Foc care mergea înaintea Israelului. Acolo era acea lucrare supranaturală a lui Dumnezeu și în tabără se auzea Strigătul Împăratului. Dar Balaam nu a văzut aceasta.

Mă tem că multe dintre celebritățile noastre nu văd mâna lui Dumnezeu lucrând prin grupul acela de radicali, dar eu voi alege calea lor, dacă ar fi să fac o alegere.

Cred că Lewi Pethrus mi-a spus nu demult:

„I-am văzut și eu cum se comportau, frate Branham, dar m-am dus cu ei ca să-i aduc înapoi.” Și s-a dus.

Revenind la Iosafat, el a spus:

„Aș vrea să-l văd.”

„Bine. Nici nu-l lăsăm să stea pe aici. Nu îl lăsăm să țină nici o misiune sau ceva pe aici, pentru că l-am exclus de multă vreme dintre noi. Va trebui să meargă până în Amon după el.” Apoi a poruncit slujitorilor săi: „Duceți-vă și aduceți-l pe fanaticul acela!”

Toate celebritățile așteptau să fie adus individul acela.

Departee, Mica stătea și citea Biblia sau ce avea acolo, apoi a desfăcut un sul și a zis: „Da, aceasta este. Am un simțământ ciudat, dar așa scrie. Amin. Eu cred, Doamne, indiferent cât pare de ciudat. Eu cred oricum pentru că așa este scris.” El citise în Isaia și în ceilalți proroci care au prorocit și de aceea a zis: „Cred, Doamne că este așa.”

Și iată că a bătut cineva la ușă (fratele Branham bate), și a spus:

„Sunt garda împăratului!”

„Intră în casă.”

„Tu ești Mica?”

„Da, eu sunt.”

„Tu ești fanaticul despre care se vorbește?”

„Cred că da.”

„Am poruncă să te duc la împărat!”

„Bine, nu trebuie să mă legi, fiindcă vin.”

„Vrea să îi prorocești!!”

„Chiar vrea?”

„Au o adunare mare acolo.”

„Da?”

„Da. S-au adunat toți prorocii, toată denomiñațiunea. Toți sunt prezenți acolo. O, ce timp petrec împreună!”

„Da? Și cum petrec?”

„Îl știi pe Iosafat? A venit jos să-l vadă pe Ahab.”

„Acum înțeleg despre ce mi-a vorbit Domnul. Deci a venit și el?”

„O, da!”

„Ce caută Iosafat cu decăzutul acela, cu credinciosul acela de graniță, cu ușuraticul acela? Ce caută acolo?” Aceasta se gândea Mica în inima lui.

„Știi, împăratul a făcut o denomi-națiune mare, ca aceea din care ai fost dat afară. A fost acolo și Iosafat, iar Ahab i-a spus să-l însoțească sus, în Ramotul din Galaad, ca să-l înfrunte pe vrăjmaș. A fost prezentă toată școala prorocilor, și toți i-au prorocit să se ducă. Ca să fie mai convingător, Zedechia și-a făcut niște coarne mari de fier, și le-a pus pe cap și a alergat pe străzi strigând: „Prin aceste coarne îi vei împinge afară pe sirieni!”

Aceasta este la fel ca cei care au ulei și sânge pe mâini. Nu există nici un text biblic care să vorbească despre așa ceva. Așa este. Pentru niciunul din aceste nonsensuri care se petrec printre pentecostalii de astăzi, nu este. O mulțime din aceste lucruri sunt nebiblice, așa că stați departe de ele!

Dacă ceva nu este în Biblie, feriți-vă de acel lucru! Luați Cuvântul și stați numai cu El!

În timp ce venea, Mica a întâlnit un grup care i-a zis: „Ascultă, Mica, vrei să te ai bine cu grupul acesta? Atunci să spui ce spun toți ceilalți! Să prorocești și să spui să se ducă acolo, pentru

că totul va fi bine. Să fii de acord cu ei și să spui la fel ca ei, și te voi primi înapoi.”

Dar Mica le-a răspuns: „*Viu este Domnul că voi spune numai ceea ce spune El.*” (2Cronici 18.13). Amin. Aceasta ne trebuie. „Voi spune doar ce spune Dumnezeu, nici mai mult, nici mai puțin.” Așa este.

Mica știa că Ilie, un profet adevărat trimis de Dumnezeu, a profețit de rău împotriva lui Ahab; deci, cum putea să spună el altceva decât tot de rău? Ceilalți erau majoritari, dar Mica avea Cuvântul. Deci, ceea ce face diferența este: **Cuvântul**.

Nu contează cât de mari sunt oamenii, cât de mulți sunt comuniștii, câți sceptici se ridică, tot ce contează este Dumnezeu, este ce spune Cuvântul Său. Ce contează că te numesc fanatic, ghicitor sau în alt fel? Nu dați atenție oamenilor!

Dacă vă puneți nădejdea în oameni, sunteți pierduți de la început, fiindcă omul este sortit eșecului și nu poate face nimic. Dar așa cum spunea Eddie Perronet:

Nădejdea mea nu e zidită pe nimic altceva

Decât pe Sângele Neprihănitului Isus;

Când în jur, oamenii își pierd sufletele,

El

este Nădejdea mea și pe El stau,

Pe Hristos, Stânca cea tare.

Toate celelalte sunt nisipuri mișcătoare.

Deci, Mica avea Cuvântul; el știa ce a spus Cuvântul despre Ahab. Cum ar fi putut să-l binecuvânteze pe Ahab, când profetul lui Dumnezeu care Îl avea pe „Așa vorbește Domnul”, l-a blestemat? Cum putea aștepta binecuvântări pentru oameni peste care Dumnezeu pusese blestemul? Vă temeți că vă veți pierde poziția între oameni? Cum vă puteți pune nădejdea în ei când Dumnezeu i-a blestemat? Puneți-vă nădejdea în Hristos! Puneți-vă credința în Cuvântul lui Dumnezeu și stați cu El orice s-ar întâmpla! Stați cu Cuvântul lui Dumnezeu!

Acum, când ne apropiem de încheiere, ascultați!

Mica a venit înaintea împăratului. Îmi pot imagina cum s-a roșit fața împăratului când l-a văzut pe zdrențosul acela pășind în mijlocul predicatorilor cu doctorat. Dar nu cred că Mica s-a simțit singur, pentru că Dumnezeu era cu el.

Îl pot vedea pe împăratul Ahab cum îi zice lui Mica: „Bună ziua, Mica”, pe un ton fals, din pricina lui Iosafat...

Când l-a văzut pe Mica, Iosafat a zis:

„Tipul acesta are ceva ce-mi place. Nu știu,

dar mie mi se pare în ordine. Văd că nu are prea multă educație. Poate nu cunoaște toate acele cuvinte elevate și nu știe să le pronunțe, dar sunt sigur de un lucru: Omul acesta Îl cunoaște pe Dumnezeu!”

Ahab a pășit în față și a spus: „Ce zici, Mica? Cuvântul tău trebuie să fie la fel ca al celorlalți, iar ei spun să mă duc pentru că Domnul va fi cu mine și voi avea propășire.”

„Atunci, du-te! Dacă așa au spus ei, du-te! Du-te să biruiești, fiindcă vreau să văd și eu aceasta!”

Atunci Ahab s-a gândit: „Aceste cuvinte nu sună bine din gura unuia ca el. Până acum mi-a prorocit numai de rău, iar acum vine și-mi vorbește așa?” Astfel, s-a întors spre Mica și i-a zis: „*De câte ori va trebui să te pun să juri că nu-mi vei spune decât adevărul în Numele Domnului?*” (v. 15).

Și Mica i-a spus: „Du-te, dar să știi că văd Israelul împrăștiat ca o turmă fără păstor, iar Domnul a zis: „*Oamenii aceștia n-au stăpân, fiecare să se întoarcă în pace acasă!*” (v. 16).

„Ai văzut? Ai văzut?” i-a zis Ahab lui Iosafat, „Ți-am spus că acest holly-roller nu-mi spune nimic bun, ci îmi vestește numai rău? Puteam să îți spun încă înainte ca să deschidă gura și să spună un cuvânt.”

Care era diferența? Toată țara se unea cu prorocii aceia, iar aici era unul singur. Dar motivul pentru care Mica știa că are dreptate, era că El stătea pe „Așa vorbește Domnul”, pe făgăduința lui Dumnezeu.

El știa că orice ar fi spus un predicator, o denomi-națiune sau un împărat, în opoziție cu aceasta, Cuvântul lui Dumnezeu va birui oricum.

Ar fi fost normal ca tot poporul să fie de partea lui Mica, dar iată că el stătea singur pe Cuvântul lui Dumnezeu, fiindcă știa că Dumnezeu Își va ține Cuvântul. El știa că Domnul îl blestemase pe Ahab, prin Ilie, și a spus că sângele lui va fi lins de câini din pricina lucrurilor rele pe care le săvârșise.

Deci, cum putea omul acela, Mica, să-l binecuvânteze, când Dumnezeu îl blestemase printr-un proroc adevărat? Mica știa că nu se poate întâmpla nimic bun, ci numai rău, așa că a stat pe Cuvântul lui Dumnezeu, și a stat singur înaintea întregului popor și a celor câteva sute de predicatori și doctori în divinitate. El a stat cu Dumnezeu.

Și știți ce a făcut conducătorul acelor preoți? A pășit în fața lui Mica, și-a dat jos coarnele de pe cap și i-a tras o palmă peste gură. Aceasta a arătat religia lui, nu-i așa? L-a lovit și a zis: „*Pe ce drum a ieșit duhul Domnului din mine ca să-ți vorbească?*” (v. 23).

Dar Mica i-a răspuns: „*Vei vedea în ziua când vei umbla din odaie în odaie ca să te ascunzi.*” (v. 24). După care a adăugat: „Am văzut Israelul împrăștiat ca o turmă fără păstor.

Ascultați dar Cuvântul Domnului! Am văzut pe Domnul stând pe scaunul Său de domnie și toată oastea cerurilor stând la dreapta și la stânga Lui.

Acolo se ținea un sfat și am văzut întâmplându-se aceste lucruri.”

Este ca și cum ar fi ținut sfatul aici. Să nu uitați că atunci când se întâmplă ceva aici jos, prigoniri, batjocuri, mai

Întâi se întâmplă ceva acolo sus. Să nu uitați! Fixați-vă credința pe aceasta!

Deci, Mica a spus: „Și Domnul a zis: „Cine va amăgi pe Ahab, împăratul lui Israel, ca să se suie la Ramot, în Galaad, și să piară acolo?” Au răspuns unul într-un fel, altul într-altul.

Și un duh a venit și s-a înfățișat înaintea Domnului și a zis: Eu îl voi amăgi.” Domnul i-a zis: „Cum?”

„Voi ieși, a răspuns el, și voi fi un duh de minciună în gura tuturor prorocilor lui. Așa îl vom scoate pe Ahab și-l vom duce acolo conform Cuvântului lui Dumnezeu.”

Domnul a lăsat ca acel duh de minciună să vină jos și să intre în predicatori; le-a dat o ungere falsă ca să prorocească o minciună în Numele Domnului.

Voi ziceți: „Atunci cum putem ști dacă o prorocie este corectă sau nu, frate Branham?”

Aliniați-o cu Cuvântul! Așa să stați pe ea!
Dacă nu este conform Cuvântului, să nu o credeți! Aseară v-am spus că Cuvântul este Urim și Tumim-ul lui Dumnezeu. Dacă se ridică ceva fantastic, chiar și în aceste biserici mici, stați cu Cuvântul! Frați păstori, nu hrăniți oile cu ceva care le omoară! Stați cu Cuvântul, fiindcă este scris că „omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.” (Matei 4.4). Stați cu Cuvântul!

Mica știa că avea dreptate, deoarece stătea pe Cuvânt. Dar ceilalți nu puteau înghiți decât idei populare. Și ce s-a

Întâmplat? L-au lovit pe Mica peste gură, l-au băgat la închisoare și l-au hrănit cu „*pâinea și cu apa întristării*”, fiindcă Ahab le poruncise să facă aceasta „*până mă voi întoarce în pace.*”

Dar Mica i-a răspuns: „*Dacă te vei întoarce în pace, n-a vorbit Domnul prin mine!*” (v. 26-27). A spus aceasta, pentru că Biblia lui era în concordanță cu Cuvântul.

Aș vrea să ne oprim puțin aici. Vedenia lui Mica era conform Bibliei, dar celelalte erau în opoziție cu ea. Și pentru că vedenia lui Mica era conform Cuvântului, Dumnezeu trebuia să-Și țină Cuvântul. Înțelegeți?

Și ce s-a întâmplat cu Ahab? În ziua aceea a fost ucis pe la apusul soarelui, iar câinii i-au lins sângele din carul care a fost dus să fie spălat. Acesta este adevărul, pentru că Mica a luat Cuvântul lui Dumnezeu și a văzut că vedenia lui se alinia perfect cu Cuvântul, era Adevărul absolut.

Prieteni, la încheiere vreau să rețineți că orice vedenie trebuie să se alinieze cu Cuvântul lui Dumnezeu; și orice predicator trebuie să se alinieze cu Cuvântul lui Dumnezeu. Indiferent ce credem, ce simțim sau ce este, trebuie să ne aliniem cu Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care am fost păzit de orice deviere.

Domnul a început să-mi dea vedenii încă de când eram copil, dar când am început să spun ce vedeam, predicatorii spuneau că sunt de la diavolul. Așa se face că, cu vreo zece ani în urmă, m-am dus la Green's Mill, Indiana, gândindu-mă că vreau să scap de acele vedenii, iar în seara aceea m-am rugat și am zis: „Dumnezeule, eu nu vreau să fiu posedat de un drac.” Sigur că nu!

Cam cu zece sau cincisprezece ani în urmă,
când eram doar un tânăr predicator baptist și botezam în râul Ohio, sute de
oameni au fost martori în după-amiaza aceea, când a venit acea Lumină din cer.
Unii au leșinat, alții au țipat, etc., atunci când s-a auzit un Glas care a
spus că voi duce în jurul lumii un mesaj care va porni o trezire înaintea celei
de-a doua veniri a lui Hristos, așa cum s-a întâmplat în zilele lui Ioan
Botezătorul. Ziarele au scris despre acel eveniment și au spus: „O lumină
misterioasă
s-a arătat peste un tânăr baptist, în timp ce boteza în apă.”

Apoi, când a venit vremea, Domnul Isus Și-a
trimis din nou Îngerul și mi-a vorbit, în seara aceea când m-am rugat și am
spus: „Dumnezeule, nu îngădui să se întâmple aceasta, fiindcă Te iubesc și nu
vreau să fiu posedat de diavolul. Predicatorii spun...” Atunci a venit Îngerul
Domnului și mi-a spus că era lucrarea Lui, că a fost rânduită de Dumnezeu și că
a hotărât ca acest Cuvânt să străbată toată lumea.

După aceea, m-am dus la supraveghetorul
general, la cel care m-a botezat, dr. Davis, și i-am spus ce-mi zisese Îngerul,
dar el mi-a zis:

„Billy, tu ai nevoie de odihnă pentru că ai
avut un coșmar.”

„Să știi că nu sunt de acord cu ceea ce spui,
și voi părăsi chiar acum biserica baptistă,” am răspuns eu.

„Vrei să spui că, cu pregătirea ta de șapte
clase, vei propovădui Evanghelia în toată lumea?”

„Aceasta a spus El și eu Îl cred.”

„Billy, eu zic să nu iei în serios lucrul acesta. Odihnește-te câteva zile și după aceea te vei simți mai bine.”

Atunci am plecat de acolo, și am început lucrarea, prin harul lui Dumnezeu. Ce a urmat? Trezirea este în clocot pe fiecare înălțime, în jurul lumii. Când Israel a văzut că marele Goliat a fost omorât, fiecare și-a scos sabia și a pornit înainte. Aceasta s-a întâmplat.

Când bărbați duhovnicești dintre bapțiști, luterani, prezbiterieni, pentecostali, etc., au văzut că Dumnezeu a turnat Duhul Său în aceste zile din urmă, când au văzut semnele și minunile care au loc, *„s-a făcut un vuiet și o mișcare între acele oase fără viață, după carele-au venit vene,*

carnea a crescut și le-a acoperit pielea pe deasupra, apoi s-au ridicat ca o oștire puternică.”

(Ezechiel 37). Astfel, oamenii au început să-și scoată săbiile și să spună:

„Dumnezeule, și noi îl vom ucide pe acest mare Goliat!” Și taie în stânga și în dreapta, de la est la vest și de la nord la sud, așa că o mare trezire a cuprins întreaga lume.

Ei spuneau: „Nu se poate! Nu se poate! Nu se poate!”, dar Dumnezeu a făcut-o oricum, fiindcă a promis. El a spus: *„...lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi; ba încă veți face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu mă duc la Tatăl.”* (Ioan 14.12).

Când a fost aici pe pământ, El nu a pretins că ar fi o Persoană mare, ci a spus că este Fiul omului. El era Fiul lui Dumnezeu, dar în același timp era Fiul omului venit prin Maria; El era Fiul omului născut de Maria, dar după Duh era Dumnezeu însuși; era Dumnezeu în Hristos. Când Omul pământesc născut din femeie și Duhul lui Dumnezeu s-au întâlnit, când Duhul a locuit în acel trup, când Mielul și Porumbelul S-au întâlnit, cerul și pământul au

fost împăcate și s-au sărutat. Aceasta s-a întâmplat chiar în ziua aceea măreață.

El nu a pretins niciodată că este un Vindecător, nu a pretins că vindecă, ci a spus simplu: „...*Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.*” (Ioan 5.19).

În fața Lui stăteau oameni străini, dar El știa cine erau și le-a spus pe nume. A făcut El aceasta? Este aceasta Scriptura? Este Biblia atunci când a spus că El nu făcea nimic de la Sine, ci făcea doar ce-l spunea Tatăl? Este aceasta Biblia? Citiți Ioan 5.19. Fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este infailibil; tot ce spune Biblia este adevărat.

El nu a făcut nimic de la Sine, ci a stat doar pe Cuvânt. Și ce a spus? Că „*aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinescă Cuvântul.*” Este adevărat? Dar ei nu au putut crede, pentru că așa a spus Isaia.

Biblia spune că oamenii au adus la Isus toți bolnavii și neputincioșii, iar El i-a vindecat pe toți ca să se împlinescă ce a fost spus prin prorocul Isaia: „*El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre...*” și așa mai departe. (Isaia 53.5). Tot ce a făcut El, a fost să împlinescă Cuvântul lui Dumnezeu.

Frați și surori, ca frate al vostru, ca cetățean împreună cu voi al Împărăției lui Dumnezeu, vă spun în seara aceasta că, fie că vom fi mulți sau puțini, Dumnezeu ne-a binecuvântat și ne va binecuvânta, fiindcă ne-a onorat cu Prezența Sa măreață: „*Căci acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.*” (Matei 18.20). Exact așa este.

„De

aceea vă spun că, orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.” (Marcu

11.24). Dumnezeu a promis aceasta, iar dacă este așa, trebuie să se împlinească.

Isus a spus: *„...lucrările pe care le fac Eu, le veți*

face și voi...” A spus El aceasta? Acel Cuvânt trebuie să se împlinească. Nu

a spus El: *„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.”*? (Marcu 16.15).

Cu alte cuvinte: „Propovăduiți în toată lumea Evanghelia,

puterea Duhului Sfânt, demonstrați puterea Duhului Sfânt la orice făptură.”

Voi ziceți: „Aceasta înseamnă să propovăduiești Evanghelia?”

Citiți versetul următor: *„Iată semnele care vor însoți*

pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci... și vor vindeca bolnavii.” (v. 17-18), și priviți lucrările pe care le-a făcut.

Cum puteți face aceasta doar cu litera? Litera nu poate

face aceasta, decât dacă Cuvântul cade într-un pământ bun și produce Viața care este în acest

Cuvânt... Dacă aveți un bob de grâu, oricât de bine ar arăta, dacă nu îl veți pune în pământ ca să putrezească, nu va aduce o altă viață.

Dacă nu mori față de tine și față de ideile și teologia

ta, dacă nu intri în Hristos, prin botezul Duhului Sfânt, ca să învii cu

Cuvântul în inimă... Dar dacă faci aceasta, când vine la tine ceva ce este contrar Cuvântului, nu îl crezi. Aceasta este. Indiferent ce este, îl pui

deoparte.

Din cauza aceasta nu L-au putut vedea evreii ca Fiul lui Dumnezeu. Ei își imaginau tot felul de lucruri cu privire la ceea ce va face Mesia, cum va veni la Templu, cum va sta acolo și alte lucruri. Dar când a venit, Isus a fost total contrar gândurilor lor, de aceea au spus: „O, dar noi nu am fost învățați așa!”

Dar Dumnezeu nu trebuie să procedeze după învățătura voastră. El procedează așa cum a spus în Biblie. Așa este. Noi am văzut că și prorocii din lecția noastră au fost învățați altceva decât spune Biblia și au spus altceva, pe când Mica a stat cu Biblia, cu Cuvântul.

Sfatul meu este acesta: Nu acceptați niciodată nimic dacă nu vine din Biblie! Înțelegeți? Acesta este Planul. Haideți să-l punem în ordine și în Biblie, fiindcă Dumnezeu cel Atotputernic, Cel omniprezent, Cel infinit, care cunoaște toate lucrurile, a vestit că aceste lucruri se vor întâmpla în timpul din urmă; a vestit că lucrurile pe care le-a făcut El, vor fi făcute din nou înainte de venirea Domnului.

El a spus că se vor ridica multe lucruri false. Cum le vom putea deosebi? Aceasta este o întrebare bună. Cum le vom deosebi? Vedem lucruri care se întâmplă și spunem: „Uită-te acolo! Uită-te la aceasta! Uită-te încoace! Așa este.” O, da, frate! Sunt de acord, dar arătați-mi o singură dată când a greșit Cuvântul lui Dumnezeu. Dar acum aveți o grămadă de lucruri fantastice. Așa erau și preoții aceia. Înțelegeți ce vreau să spun? Predicatorii și prorocii cu acele coarne pe cap, spuneau: „Așa vorbește Domnul”, dar nu era conform Scripturii. Înțelegeți? Dar când este absolut Scriptura, trebuie să se împlinească.

Ceasul este aici, fraților! Biblia spune: „După

cum lane și lambre s-au împotrivit lui Moise, tot așa și oamenii aceștia se împotrivesc adevărului, ca unii care sunt stricați la minte și osândiți în ceea ce privește credința.” (2Timotei 3.8). Ei nu puteau crede și nu vor putea crede. Biblia spune că astăzi, la fel ca în vechime, oamenii care au schimbat harul lui Dumnezeu în desfrânare, au fost hotărâți pentru pieire. Înțelegeți? Citiți Iuda 1.4 și vedeți dacă este așa sau nu:

„Căci s-au strecurat printre voi unii oameni scriși de mult pentru osânda aceasta, oameni neevlavioși, care schimbă în desfrânare harul Dumnezeului nostru și tăgăduiesc pe singurul nostru Stăpân și Domn, Isus Hristos.”

Cum vor crede când Biblia spune că nu pot crede? Cum vom putea opri toate aceste nonsensuri din jurul nostru? Cum o putem face când Dumnezeu spune că va fi așa? Voi ziceți: „Ce este greșit și ce este corect?” Priviți întâmplarea cu Mica. Duhul adevărat al lui Dumnezeu va merge mai departe cu Cuvântul, pentru că El este Același ieri, azi și în veci.”

Fără

îndoială că în această sală sunt oameni bolnavi. Din câte știu, nu cunosc pe nimeni aici, decât pe soția și fiica mea, pe fratele Gene și pe fratele lui. Cred că le cunosc și pe fetele care stau aici și care sunt fiicele lui. Și am mai văzut pe cineva. Doamna care stă aici, nu este cumva soția ta? Da, așa este. În ordine. Aș vrea să ridicați mâna toți cei care știți că nu vă cunosc.

Ridicați

mâna toți cei care sunteți bolnavi și aveți nevoie să fiți atinși de Dumnezeu. Nu contează care este problema voastră, ridicați mâna. În ordine. Aproape șaiszeci la sută din audiență.

Aș

vrea să vă întreb ceva. Cum ar fi dacă Isus Hristos ar sta în seara aceasta aici, îmbrăcat cu costumul pe care mi l-a dat mie? Ce ar face El dacă ați fi bolnavi și ați vrea să fiți vindecați? Ce ar face în privința aceasta? Ar putea face un singur lucru: v-ar cere să stați pe Cuvânt. Este adevărat? Stați numai pe Cuvânt.

Ce

spune Cuvântul? Că „se vor ridica oameni care vor avea ulei pe mâini și vor face...” Nu, în Scriptură nu scrie așa ceva. Dar ce scrie? „Va fi un mare episcop și va avea o mare autoritate...” Nu, nu! Dar ce spune Scriptura? Că „fiii lui Dumnezeu vor fi călăuziți de Duhul lui Dumnezeu.” În ordine. Dar despre vindecarea divină ce spune? Că „*El a fost străpuns pentru fărădelegile noastre și în rănilor Lui am fost vindecați.*” (Isaia 53.5). Este o lucrare terminată.

Dar

dacă un om dorește mântuirea? Cine i-o poate da? Papa? Episcopul? Cardinalul? Nu, domnilor! Papa de la Roma nu are nimic a face cu aceasta. Arhiepiscopul de Cantebury, nu are nimic a face cu aceasta și nimeni altcineva. Este vorba de fiecare dintre voi, de credința voastră în lucrarea terminată a lui Hristos la Calvar. Aceasta este ceea ce spune Biblia.

Voi

ziceți: „Dacă merg la biserica pentecostală și fac ce fac pentecostalii, sunt mântuit.” Nu, domnule! Tu nu vei fi mântuit în felul acesta. Vei fi doar un imitator, un fățarnic. Așa este. Tu poți fi salvat, dar nu imitând ce fac ceilalți. Tu trebuie să faci ceea ce îți spune Dumnezeu să faci; experiența ta trebuie să se alinieze cu Biblia. Dacă nu se aliniază, înseamnă că ești greșit.

„Dacă

sunt prezbiterian, trebuie să merg la biserica pentecostală?” Nu, domnule. Sigur că nu. Tot ce trebuie să faci este să vii la Isus Hristos și să Îl accepți ca o lucrare terminată. Și când

credința ta Îl va recunoaște, El îți va da botezul Duhului Sfânt.

Aici

este formula, dacă vreți să știți. În ziua de Rusalii, când a fost inaugurată prima Biserică, toți strigau. Isus le spusese: „Nu mai predicați, nu mai faceți nimic, ci *„rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.”* (Luca 24.49), pentru că *„veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.”*(Fapte 1.8).

Astfel, ei s-au dus în camera de sus și cât au așteptat? Două zile? Cinci zile? Ei toți erau adunați într-un singur loc și într-un singur acord. Într-un acord nu înseamnă că se certau: „Eu sunt din sinedriu”, „Eu sunt fariseu”...” La un astfel de grup n-ar fi venit niciodată Duhul. Nu, nu! Ei Îl așteptau. Erau frați și surori, și femeile erau împreună cu ei. Erau adunați acolo de zece zile și încă așteptau într-un acord, citind Biblia. Poate cineva se ridica și predica puțin zicând: „Dumnezeu ne-a făgăduit binecuvântările Sale, a spus că le va revărsa peste noi. Ioel a spus că o va face, iar noi așteptăm împlinirea Cuvântul Său.”

Faceți și voi la fel în seara aceasta și așteptați ca Cuvântul să fie împlinit și inima să vă fie cuprinsă de clocot? Ei așteptau în odaia de sus: „...Dacă nu s-a întâmplat ieri, se va întâmpla astăzi; iar dacă nu se întâmplă astăzi, se va întâmpla mâine, de aceea vom sta aici și vom aștepta până când este gata. Cuvântul a spus aceasta și fiecare părticică din Viața lui Isus a fost împlinirea acestui Cuvânt. El ne-a spus să așteptăm aici, înainte de a merge să propovăduim în toată lumea, ca să audă orice făptură. Înainte de a începe să facem aceasta, vom aștepta aici până când vom primi botezul cu Duhul Sfânt.”

La un moment dat, unul dintre ei a zis: „O clipă! Am un gând: nu am umblat noi alături de El?”

„Ba da, dar El ne-a spus: „*Peste puțină vreme lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea, pentru că Eu voi fi cu voi, chiar în voi...*” El a spus aceasta, ceea ce înseamnă că va fi cu noi.”
Da, domnilor. Acesta este Cuvântul. Stați pe El! Aceasta-i tot. În ordine.

Acesta nu este un loc pentru spus glume. La amvon este prea multă evanghelizare de Hollywood și prea multe glume, dar ascultați! Acesta este un lucru sincer și sfânt.

Și ce s-a întâmplat? Dacă privim în timpul acesta și luăm, de exemplu, biserica catolică, în Fapte 2 ar trebui să scrie cam așa: „Ei toți erau într-un loc și așteptau într-un gând, rugându-se la sfinți...”

Aceasta este o formă înaltă de spiritism, desigur, pentru că numai spiritiștii se roagă la morți!

Deci:

„Ei se rugau la sfinți. Preotul a venit și le-a dat sfânta împărtășanie, „euharist” în greacă, așa că fiecare a scos limba, iar preotul le-a pus hostia pe ea, după care preotul a băut vinul.”

Ei

bine, așa procedează biserica catolică.

Protestanții

să nu râdă de ei, pentru că „râde ciob de oală spartă”. Ce facem noi? Omul merge la amvon, dă mâna cu predicatorul, iar el îi trece numele în registru după ce mărturisește: „Noi credem că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu.” Orice diavol din iad crede aceasta și o mărturisește public! Așa este. Voi vă treceți numele în registru și aceasta este tot. De ce condamna aceasta? Pentru

că nu se aliniază cu Cuvântul. Așa este.

Ce

spune Biblia? „În Ziua Cincizecimii, erau toți împreună în același loc.

Deodată, a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic și a umplut toată casa unde ședeau ei.” (Fapte 2.1-2).

Nu a venit nici un preot și nici un

predicator, ci „*Deodată, a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic și a umplut toată casa unde ședeau ei.*” Priviți!

Aici aveți botezul cu Duhul Sfânt. Ei au început să strige, să țipe și să vorbească în alte limbi cu buze bâlbâitoare. Chiar și când au ieșit afară s-au manifestat așa, de aceea religioșii timpului au spus: „Oamenii aceștia sunt beți, sunt plini de must!”

Ascultați-mă,

surorilor! Dacă Dumnezeu i-a cerut fecioarei Maria să aibă o astfel de experiență înainte de a ajunge în cer, cum credeți că veți merge acolo fără această experiență? Fecioara Maria a fost acolo cu ei. Gândiți-vă puțin la aceasta, fiindcă trebuie să ne aliniem cu Cuvântul. Este adevărat? Sigur că da.

Când

s-a răspândit vestea afară, oamenii au început să vorbească... Grupul acela era probabil de italieni, iar ei le vorbeau despre înviere, așa că îi priveau uimiți și ziceau: „Cum de-i auzim vorbind în limba noastră despre lucrările mari ale lui Dumnezeu? Cum de ne vorbesc în limba noastră natală? Nu sunt galileeni? Aceasta ne pune în încurcătură.”

Dar

acolo se desfășura lucrarea măreață a lui Dumnezeu.

Ei

nu se purtau ca cei ce vorbesc în limbi în adunările noastre moderne, unde nu se înțelege nimic, ci vorbeau și toți îi înțelegeau în limba lor natală.

Vedeți? Auzeau în limba lor natală, așa că se minunau și ziceau: „Nu este minunat?” Vedeți?

Dar

alții batjocureau și ziceau: „Ha! Uitați-vă la ei! Sunt atât de beți că nici nu știu ce fac!” Dar ei se clătinau sub impactul puterii Atotputernicului Dumnezeu. Marea ungere, care în limba greacă înseamnă „Dinamită”, era în sufletele lor și a făcut să explodeze rădăcinile firii, iar Duhul Sfânt S-a stabilit în inimile lor.

Cum

am spus, unii batjocureau, dar Petru a sărit pe o lădiță sau ce era, și după ce și-a revenit puțin, a spus:

*„Bărbați iudei și voi toți cei care locuiți
în Ierusalim, să știți lucrul acesta și ascultați cuvintele mele!*

*Oamenii aceștia nu sunt beți, cum vă
închipuiți voi, căci nu este decât al treilea ceas din zi.”* Barurile nu erau încă deschise. Așa este.

„Ci aceasta este ce a fost spus prin prorocul

Ioel...” Nu era Petru

un adevărat predicator? Absolut. Unde a învățat el să predice? Vorbea o anumită teologie sau vreo învățătură omenească? Nu, domnilor! El s-a dus direct la Cuvânt ca și Mica.

„În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură...” Aceasta a spus el. Aceasta-i tot. El a vorbit, iar Dumnezeu a confirmat. Dar oamenii râd și batjocoresc. (Fapte 2.14-17).

Ei bine, noi ne-am întors în același loc... În seara aceasta, la Moscova este pregătită o rachetă care poate fi trimisă în orice clipă spre Statele Unite, fără să fie nevoie ca trupele lor să se miște înapoi. Ei au o rachetă planificată după stele și ghidată prin radar. Ei pot s-o lanseze, și o vor face, poate la o mie de mile depărtare; apoi vor putea trage alta care să treacă pe lângă granița cu Finlanda, pe unde grănicerii ruși mă păzeau cu mitralierele și mă țineau la distanță ca să nu mă uit după micul zid despărțitor, lung de cincizeci de mile.

Când am fost acolo, i-am văzut pe soldații ruși venind de după zid și îmbrățișându-i pe soldații finlandezi. Se îmbrățișau și se sărutau ca niște adevărați frați creștini.

Fraților, creștinismul este răspunsul la toate problemele noastre! Așa este. Cu siguranță!

Ei pot să programeze bomba aceea și s-o trimită în Chicago; pot să ștergă Sturgis de pe hartă, fără să se miște din Moscova. În seara aceasta, totul este în mâinile acelor oameni păcătoși și fără Dumnezeu. Așa este.

Nici nu mai are rost să fugiți. Când cade, bomba aceea are efect pe o distanță de cincisprezece mile în orice direcție (24 Km), face în pământ o gaură de o sută șaptezeci și cinci de picioare (53 m), și rade copacii și tot ce întâlnește în cale, pe o distanță de treizeci de mile pătrate, transformând totul în țărână și lumină cosmică. Aceasta se întâmplă.

Nu este de mirare că Biblia spune că se va întâmpla în zilele din urmă. Și ce se va întâmpla atunci?

„Voi face să se arate semne sus în cer”, (Farfuriile zburătoare despre care Pentagonul

nu știe ce să creadă), vor fi semne înfricoșătoare în cer, oamenii își vor da sufletul de groază, va fi strâmtorare printre neamuri, care nu vor ști ce să facă la auzul urletului mării și al valurilor; pe alocuri vor fi cutremure”, și: „oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie,

fără dragoste firească, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați, neîmblânziți, neiubitori de bine,

vânzători, obraznici, îngâmfați, iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu.” (Luca 21.28; 2Timotei 3.2-4).

Voi ziceți: „Aceștia sunt comuniștii.”

Nu! Sunt predicatorii, oamenii religioși care *„au doar o formă de evlavie, dar Îi tăgăduiesc puterea”, și despre care Cuvântul spune: „Depărtează-te de ei!” (v. 5).*

Depărtați-vă! *„Ridicați-vă privirile spre cer, căci răscumpărarea voastră este aproape.” Amin.*

Bărbați și femei, frați și surori, După ce Evanghelia a fost propovăduită de cinci ori în jurul lumii, am văzut semne de care nici nu am putut vorbi... Eu nu știu când, pentru că nimeni nu știe, dar în interiorul meu știu că venirea Domnului este aproape. Suntem aproape. Isus

Hristos Se întâlnește cu grupul Său micuț. „Voi fi cu voi și voi confirma Cuvântul.” Biblia spune că El este Același ieri, azi și în veci. Deci, dacă suntem aici, înseamnă că trebuie să fie și El.

Dacă Își va face prezența în această adunare și va face aceleași lucrări pe care le-a făcut când a fost pe pământ, toți veți avea inima plină de credință și Îi veți promite: „Voi sta numai cu Cuvântul Tău, Doamne, Îl voi citi și Îl voi urma.” Veți face aceasta? Vreți să ridicați mâna, oriunde sunteți, ca dovadă că credeți? Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Haideți să ne rugăm.

Doamne, mai sunt doar câteva momente. Am vorbit destul timp și nu știu când ne vom mai întâlni pe partea aceasta...

...Nu spune Biblia că El este Marele Preot al mărturisirilor noastre? Scrie în Evrei 4.15. În ordine. Nu spune Biblia, în Noul Testament, că putem să-I atingem haina la fel ca femeia aceea? Ea s-a atins de haina Lui, apoi s-a retras înapoi în mulțime, dar Isus S-a întors și a întrebat: „*Cine M-a atins?*”

Ucenicii I-au zis: „Toată lumea Te îmbulzește...” Dar Duhul deosebirii s-a dus drept la ea și i-a spus ce problemă avea. Este adevărat? Sigur că da. Nu spune Biblia că El este Marele Preot care poate fi atins prin simțirea neputințelor noastre?

Și atunci, cum poate fi recunoscut dacă Și-a încheiat deja lucrarea? Mă întreb așa cum I-a întrebat El pe evrei:

„Ce

credeți voi despre Hristos? Al cui fiu este?"

„Al lui David”, I-au răspuns ei.

Și Isus le-a zis: „Cum atunci, David, fiind insuflat de Duhul, Îl numește Domn, când zice:

„Domnul a zis Domnului Meu: «Șezi la dreapta Mea până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale»”? (Matei 22.42-44).

El a terminat deja lucrarea harului pentru credința noastră prin care L-am acceptat ca Vindecătorul nostru, pentru că a câștigat vindecarea noastră. Și atunci, cum poate fi totuși Marele Preot care poate fi atins prin simțirea neputințelor noastre? El trebuie să facă o cale. Și a făcut-o pe baza a ceea ce scrie în Evrei 13.8, unde ni se spune că *„El este Același ieri, azi și în veci.”*

După ce a plecat, lucrările Lui s-au făcut în continuare în Biserica Sa, și se vor face până la revenirea Sa. Este adevărat? El a spus: *„Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele”*. (Ioan 15.5). Este adevărat? Orice mlădiță care aduce rod, este curățată și îngrijită ca să aducă și mai mult rod. Dar mlădița care nu aduce rod, este tăiată și îndepărtată. Mlădițele sunt cele care aduc rod, nu vița. Deci, noi, biserica, suntem mlădițele. Aceasta înseamnă că ochii tăi și ai mei sunt singurii ochi pe care îi are Dumnezeu pe pământ.

Buzele tale și buzele mele sunt mlădițele Lui, iar El le dă energie ca să aducă rod. Și urechile noastre sunt urechile Lui; mâinile noastre, care fac binele, sunt mâinile Lui; picioarele noastre sunt picioarele Lui care ne duc la biserică să facem binele.

„Cât de frumoase sunt picioarele celor ce vestesc pacea, ale celor ce vestesc Evanghelia!” (Romani 10.15). Noi suntem mlădițele Lui și El toarnă puterea Sa în noi.

În biserică au fost așezate cinci slujbe: apostoli, proroci, învățători, evangheliști și păstori. (Efeseni 4.11). Acestea sunt mlădițele. Și Dumnezeu toarnă puterea Lui în aceștia, astfel ca unii să predice, unii să evanghelizeze, unii să fie păstori, văzători, apostoli sau misionari.

Deci, ce va face El dacă a înviat din morți și este în seara aceasta aici? S-ar uita la voi și v-ar cunoaște; ar ști totul despre voi, așa cum a știut despre Petru și despre ceilalți. El știe care este dorința inimii tale, așa cum a știut ce gândea femeia de la fântână. El a vorbit cu ea un timp, până când a aflat ce probleme avea, apoi i-a zis:

„Du-te și adu-l aici pe bărbatul tău.”

„Nu am bărbat”, a răspuns ea.

„Așa este, pentru că ai avut cinci bărbați, și cel cu care ești acum, nu este bărbatul tău. Aici ai spus adevărul.”

„Doamne, văd că ești proroc. Noi știm că atunci când va veni Mesia, El va face aceste lucruri, dar Tu cine ești?” Este adevărat?

Și El i-a răspuns: „Eu sunt El.”

Atunci femeia a alergat în cetate strigând:

„Nu este Acesta chiar Mesia? Nu este acesta semnul lui Mesia?”

La fel s-a întâmplat și atunci când l-a adus

Filip pe Natanael. Isus i-a spus că l-a văzut înainte ca să-l cheme Filip, când se ruga sub smochin, deși acel lucru se petrecuse pe partea cealaltă a muntelui, la o depărtare de treizeci de mile.

Când a auzit aceasta, Natanael a zis: „Tu

ești Fiul lui Dumnezeu; ești Împăratul lui Israel.” (Ioan 1.48-49).

Dar marea biserică tradițională ce a spus?

„Acesta este diavolul!” Atunci Isus le-a zis: *„Oricine va vorbi împotriva Fiului omului va*

fi iertat, dar oricine va vorbi împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel viitor.” (Matei 12.32).

Acum, vă rog să vă predați în smerenie. Și vreau să

înțelegeți un lucru: eu nu sunt un vindecător. Nu există nici un om care să poată vindeca, de aceea vă cer să vă predați duhul lui Dumnezeu, să priviți spre ceruri și să spuneți:

„Atotputernicule Dumnezeu, sunt în strâmtorare. Te rog

să-mi mărești credința și să vii să dovedești că ești cu noi și că faci aceeași lucrare ca atunci când ai fost aici, așa cum spune Scriptura. Vorbește-mi și eu voi ști dacă este adevărat sau nu.”

Tu vei ști, iar duhul tău va mărturisi împreună cu Duhul

Lui, așa cum s-a întâmplat cu Iosafat când l-a văzut pe Mica. Rugați-vă și nu fiți îndoielnici, pentru că El nu vă va vorbi dacă vă îndoiiți. Fiți sinceri și

credeți. Domnul să Își adauge binecuvântările Sale.

Sora de la pian să înceapă să cânte.

Voi ziceți: „De ce să cânte?” Nu a spus Elisei: „*Aduceți-mi un cântăreț cu harpa.*”?

Și, pe când cânta cântărețul din harpă, mâna Domnului a fost peste Elisei.” (2Împărați 3.15). El i-a spus împăratului

loram: „...*dacă n-aș avea în vedere pe Iosafat, împăratul lui Iuda, pe tine nu te-aș băga de loc în seamă și nici nu m-aș uita la tine.*”

Vedeți? El era tulburat, dar când cânta cântărețul, se liniștea și Duhul Domnului venea peste el. Este adevărat?

Să cântăm: „Locuiește în mine”. Vă rog să stați la locurile voastre și să fiți respectuoși pentru că sunteți în prezența Lui. Eu am vorbit destul. Acum, un singur Cuvânt spus de El va face mai mult decât toate cuvintele noastre.

Cum știi că El este aici? Pentru că acesta este Cuvântul Lui și eu stau pe El. Dacă El Se va întoarce și va face același lucru pe care l-a făcut cu femeia de la fântână sau cu Natanael, veți recunoaște cu toții că este El? Îl veți crede? Atunci veți ști că este Cuvântul și nu vreo poveste mistică spusă de cineva. Veți ști că este ceea ce a spus Dumnezeu, ceea ce a făgăduit El. În ordine, soră. Acum fiți respectuoși și așteptați-L în rugăciune.

Adesea, când sunt mulți oameni, chem un rând de rugăciune ca să ne rugăm pentru ei. Aș putea aduce doar câte o singură persoană, dar voi sunteți un grup micuț. De exemplu, în India erau cinci sute

de mii, iar în Africa au fost două sute de mii de oameni... Rândurile de rugăciune mici, ca acesta, încep când vine ungera.

Credința voastră aduce aceste vedenii. Numai credința voastră. Astfel, Isus nu a spus niciodată: „Am știut totul despre tine.” Femeia L-a atins și El a primit vedenia, așa că a căutat-o în mulțime și a găsit-o. Atingeți-L și voi în seara aceasta și veți vedea dacă El vă va recunoaște sau nu. Doar rugați-vă. Rugați-vă.

Dumnezeule al cerului, fii îndurător și vino printre noi, Tată, locuiește cu noi. Eu am adus Cuvântul Tău, cu umilință și cât am știut de bine. Pavel a predicat odată toată noaptea despre același Domn Isus, iar un tânăr a adormit, a căzut de la etaj și a murit; dar Pavel s-a întins peste trupul lui și viața s-a întors în acel tânăr.

Doamne Dumnezeule, Te rog să Te arăți în seara aceasta pentru oamenii aceștia care Te-au acceptat, pentru acești șapte sau opt oameni care au ridicat mâna. Te rog să-i ajuți să vadă că nu este vorba despre vreun crez mort, de Buda sau Mahomed, de șih, jain sau altă religie ci este adevărata credință dată sfinților, credința lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, care nu este mort ci trăiește de-a pururi și este în mijlocul nostru. Tată, Tu ai promis că vei veni în mijlocul nostru și știm că ești aici.

Să rămânem în rugăciune. Dacă vreți să țineți ochii închiși, este bine, dacă nu, nu trebuie, dar rugați-vă. Voi știți fotografia cu Îngerul Domnului care este în cartea mea, fotografia care a fost examinată de oamenii de știință de la FBI și este expusă la Washington DC. Spuneți „Amin” dacă ați văzut-o. Acel Înger al Domnului, Lumina aceea, S-a arătat la râu și a fost fotografiată de mulți reporteri. Cu câteva săptămâni în urmă, a fost răspândită peste tot în Germania, după ce a fost fotografiată în timp ce venea jos în audiență.

Aceeași Lumină este acum la nici două
picioare depărtare de mine. Ce este Aceasta? Isus Hristos.

Voi ziceți: „Lumina?” Da. Oricine știe că
Isus Hristos a condus poporul Israel prin Stâlpul de Foc, o Lumină. El a spus:
„Am venit de la Dumnezeu și la Dumnezeu Mă duc.”

Când a fost aici pe pământ, a fost un Om,
apoi S-a dus înapoi la Dumnezeu. După înviere, El S-a arătat Mariei și lui
Cleopa, apoi ucenicilor, dar după ce S-a înălțat la Dumnezeu Tatăl, a fost din
nou aceeași Lumină. Așa L-a văzut Pavel pe drumul Damascului. El era o Lumină
mare care l-a doborât pe Pavel la pământ. Strălucea ca soarele, însă oamenii
care îl însoțeau nu au putut S-o vadă. (Fapte 9.1-7).

Dar în timp ce sufletul meu intră pe acest
Tărâm, începe să se vadă Lumina. O văd mișcându-Se ca și cum ar fi în fața mea,
de aceea aș vrea să vă rugați și să credeți. Nu contează cât pare de ciudat,
Dumnezeu vă cunoaște. Doar atingeți haina Lui, la fel ca femeia aceea, și
credeți.

Chiar în fața mea stă o femeie cu rochie
verde. Ea poartă ochelari și ține în mână o batistă albastră. Femeia se roagă,
iar Lumina stă chiar lângă ea. O văd cum se îndepărtează în vedenie... Ea are
probleme cu sinusurile. Ridică mâna dacă este adevărat, doamnă, ca să vadă și
audiența. În ordine.

Văd că lângă tine a mai apărut cineva. Este o
persoană în vârstă, o femeie. Ea este foarte bolnavă. Văd că face o criză. Și
văd și o fetiță... O, este mama ta! Ea este foarte bolnavă. În urma unei
examinări medicale, i s-a spus că are diabet și cancer. Tu te temi pentru ea și
îl rogi pe Dumnezeu s-o ajute. Acesta este adevărul. Ridică-te în picioare dacă
este adevărat ce am spus.

Privește înapoi! Eu nu te cunosc, este adevărat? Nu te-am văzut niciodată până acum, dar ceea ce ți-am spus este adevărat. Acum nu știu nimic din ceea ce spun, dar totul este înregistrat pe bandă. Să pui batista cu care te-ai șters la ochi, peste cea pe care o iubești.

Tată ceresc, Te rog s-o binecuvântezi și să-i dai acestei femei ceea ce-și dorește, fiindcă Te-a atins prin credință, Doamne. Te rog aceasta, în Numele lui Isus. Amin.

...Tu ai așteptat să vezi cum voi reacționa. Nu te cunosc, este adevărat? Dar tu știi că aici este Ceva supranatural. Ești conștient de aceasta. Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Este adevărat ce ți-am spus?

Vedeți felul de apropiere, cum puteți ajunge la un dar?

Odată, Isus vorbea oamenilor, iar când o femeie s-a atins de haina Lui, a simțit imediat că din El a ieșit o putere. Dar când soldatul roman a pus acea cârpă pe ochii Lui și a zis: „Dacă poți vedea vedenii și procești, spune cine Te-a lovit!”, El nu a simțit nimic. Nici o putere nu a ieșit din El. Deci este vorba de felul în care ne apropiem de El.

...Tu nu ești de aici, ci vii din Detroit. Așa este. Te numești Elizabeth Mashall.

Doamnă, crezi în Domnul Isus? Ai văzut cum atunci când ai intrat în contact cu Duhul Lui, a venit direct la tine? Dar aceasta nu te vindecă, ci îți face doar legătura cu Duhul Sfânt. Satan ar vrea s-o facă să se îndoiască, dar nu poate. Poate voi ceilalți vă îndoiiți, dar ea nu se îndoiește. Nici Natanael nu s-a îndoit, și nici femeia cu care s-a făcut

minunea la fântână.

Acum s-a dus la tine, sora din colț. Crezi că Domnul te va vindeca de problema de la spate și vei fi bine? Pentru aceasta te-ai rugat, nu-i așa? Ridică mâna dacă este adevărat. În ordine. Primește ce ai cerut. Fie ca Dumnezeuul cerului să-ți dea ceea ce ai cerut...

...Aici este un tânăr cu o haină roșie sau un pulover roșu. Ține degetul la gură și se roagă pentru cineva drag. Este vorba de tatăl lui care are cancer. Tinere, crezi că Dumnezeu îl va vindeca pe tatăl tău? Da?...

...Vreți să fiți vindecați în timp ce este ungerea peste voi? Doriți aceasta? Credeți că sunt slujitorul Lui? Hristos este în mijlocul nostru. Întrebați-i pe oamenii aceștia dacă l-am cunoscut pe vreunul dintre ei.

... Nu voi merge mai departe fiindcă Duhul Sfânt spune: „Roagă-te pentru ei.” Doamnă, pune mâna peste copilășul tău. În ordine. Stați cu toții în rugăciune.

„O, locuiește în mine!”

Doamne, Te invităm în cortul nostru, în căsuța noastră mică. Noi Te-am tratat multă vreme cu indiferență, dar Tu ești Dumnezeu. Doamne, binecuvântează adunarea aceasta mică. Tu stai cu Cuvântul Tău și ai venit să-L dovedești. Cuvântul Tău nu va cădea niciodată. Tu ai spus că cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul Tău nu va trece niciodată.

Nimic nu poate face Cuvântul Tău să cadă și un singur lucru este imposibil: este imposibil ca Dumnezeu să greșească; Biblia spune că El nu poate greși.

Doamne, Tu ești Cuvântul; Tu ai fost de la început Cuvântul și, „*Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și locuiește în inimile și în ființele noastre. Ei au crezut că dacă Îl vor închide într-un mormânt, Îl vor nimici, dar Duhul lui Dumnezeu a făcut cale liberă printr-un înger care a rostogolit piatra de pe mormânt, și El S-a ridicat în puterea învierii...*

- Amin -